

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 990

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 decembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
446. — Lege privind pregătirea populației pentru apărare.....	2–10	1.693. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării în domeniul public al comunei Hălchiu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Hălchiu, județul Brașov.....	26
1.333. — Decret pentru promulgarea Legii privind pregătirea populației pentru apărare.....	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		364. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie privind modificarea pct. 2 din Procedura de implementare a Programului pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii prin fonduri în limita sumelor plătite pentru profitul brut reinvestit, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 64/2006.....	27
Decizia nr. 714 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ din Codul de procedură civilă.....	11–12	1.306. — Decizie a vicepreședintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind modificarea anexei nr. 3a la Normele tehnice pentru proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale, aprobate prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.220/2006.....	27–30
Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 din nota la anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale poliștilor.....	13–15	2.035. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru înființarea Biroului de legătură privind asistența în materie de recuperare într-un stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite de autoritățile din alt stat membru.....	31
Decizia nr. 748 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. c) și art. 77–85 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 43 și art. 44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019–1021 din Codul civil.....	16–17	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 759 din 31 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă.....	18–19	113.134. — Ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru punerea în aplicare a Normelor privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehicule înmatriculate în România.....	31–32
Decizia nr. 770 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.....	20–21		
Decizia nr. 799 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.....	22–23		
Decizia nr. 818 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.....	24–25		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.678. — Hotărâre privind declararea utilității publice pentru lucrarea de interes național „Deschiderea și punerea în exploatare a carierei Roșița, județul Gorj, la o capacitate de 3.000.000 tone lignit/an“.....	25		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind pregătirea populației pentru apărare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Cetățenii români au dreptul și obligația să apere România.

Art. 2. — (1) Pregătirea cetățenilor români pentru apărare reprezintă activitatea prin care se asigură resursele umane necesare Armatei României, forțelor cu statut militar sau special organizate potrivit legii, forțelor de ordine și siguranță publică și forțelor de protecție, denumite în continuare *instituții cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale*, și cuprinde recrutarea, selecția, pregătirea și încadrarea acestora în unitățile instituțiilor respective.

(2) Pregătirea cetățenilor români pentru apărarea țării se realizează prin:

- a) îndeplinirea serviciului militar;
- b) participarea la alte forme de pregătire organizate de instituțiile de apărare a țării și securitate națională.

CAPITOLUL II

Îndeplinirea serviciului militar

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 3. — (1) Serviciul militar se îndeplinește de către cetățenii români, bărbați și femei, care au împlinit vârsta de 18 ani, în formele prevăzute de lege.

(2) Serviciul militar se îndeplinește în următoarele forme:

- a) activ;
- b) alternativ;
- c) în rezervă.

(3) Serviciul militar activ se îndeplinește în calitate de:

- a) militar profesionist;
- b) militar în termen;
- c) elev sau student la instituțiile de învățământ din

sistemul de apărare și securitate națională, cu excepția elevilor liceelor și colegiilor militare;

d) soldat sau gradat voluntar.

(4) Serviciul militar în rezervă se îndeplinește în calitate de:

- a) rezervist voluntar;
- b) rezervist.

(5) La declararea mobilizării și a stării de război sau la instituirea stării de asediu, îndeplinirea serviciului militar în calitate de militar în termen ori rezervist concentrat/mobilizat devine obligatorie pentru bărbații cu vârste cuprinse între 20 și 35 de ani, care îndeplinesc criteriile pentru a îndeplini serviciul militar.

(6) Perioada de timp în care o persoană îndeplinește serviciul militar activ sau alternativ ori este concentrat sau mobilizat constituie vechime în serviciu sau stagiul de cotizare la sistemul public de asigurări sociale. Sunt excepții de la prevederile acestui alineat elevii liceelor și colegiilor militare.

Art. 4. — (1) Cetățenii care, din motive religioase sau de conștiință, refuză să îndeplinească serviciul militar sub arme execută serviciul alternativ.

(2) Modul de executare și durata serviciului alternativ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — (1) Pe timpul îndeplinirii serviciului militar cetățenilor le este interzis să desfășoare activități politice în unitățile militare.

(2) Autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor privind sistemul electoral și partidele politice.

Art. 6. — Nu îndeplinesc serviciul militar și sunt scoși din categoria cetățenilor încorporabili:

a) cei clasați inapți pentru serviciul militar, cu scoatere din evidență, conform baremului medical stabilit potrivit reglementărilor în vigoare;

b) personalul hirotonit sau ordonat care aparține cultelor religioase recunoscute de lege, personalul consacrat oficial ca deserent al unui asemenea cult, precum și călugării care au o vechime în mănăstire de cel puțin 2 ani;

c) persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, precum și cei arestați preventiv sau trimiși în judecată, până la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a soluționat cauza penală.

Art. 7. — (1) Cetățenii încorporabili, în sensul prezentei legi, sunt considerați cetățenii români, bărbați, cu vârste cuprinse între 20 și 35 de ani, care îndeplinesc criteriile pentru a executa serviciul militar, în situațiile prevăzute la art. 3.

(2) Femeile pot îndeplini, la cerere, oricare dintre formele serviciului militar. Femeile în stare de graviditate întrerup de drept îndeplinirea serviciului militar.

Art. 8. — Cetățenii cu domiciliul stabil în România, care au dobândit sau au redobândit cetățenia română, îndeplinesc serviciul militar după o perioadă de cel puțin 6 luni de la stabilirea sau restabilirea în țară.

Art. 9. — (1) Cetățenii români care îndeplinesc serviciul militar depun următorul jurământ:

„Eu, ..., jur credință patriei mele, România. Jur să-mi apăr țara, chiar cu prețul vieții. Jur să respect Constituția, legile țării și regulamentele militare. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(2) Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(3) Elevii din liceele și colegiile militare nu depun jurământul.

SECȚIUNEA a 2-a

Serviciul militar activ

Art. 10. — Sunt considerați în serviciu ca militari profesioniști ofițerii, maiștrii militari și subofițerii în activitate.

Art. 11. — Calitatea de ofițer, maistru militar sau subofițer în activitate se obține în condițiile prevăzute de lege.

Art. 12. — (1) Criteriile de selecționare și de admitere a candidaților pentru structurile de învățământ din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale se stabilesc prin ordine ale conducătorilor acestora, cu respectarea prevederilor legale.

(2) Dacă persoanele prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. c) nu mai continuă studiile și au îndeplinit îndatoririle militare, prevăzute la art. 3 alin. (2), alin. (3) lit. a) și alin. (4), înainte de a intra în structura de învățământ prevăzută la alin. (1) sau au terminat cel puțin anul I de studii, sunt trecute în rezervă cu gradul cel mai mare dobândit.

(3) Tinerii care optează pentru a urma cursurile într-o structură de învățământ prevăzută la alin. (1) efectuează examinarea psihologică și medicală gratuit, la centrele militare, centrele zonale, respectiv la unitățile sanitare stabilite de direcțiile de specialitate ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării.

Art. 13. — Soldații și gradații voluntari sunt recrutați, selecționați, instruiți și își desfășoară activitatea potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Serviciul militar în rezervă

Art. 14. — Cetățenii români, bărbați și femei, care au îndeplinit serviciul militar activ sau în rezervă sunt luați în evidență ca rezerviști.

Art. 15. — (1) În funcție de modul de utilizare, resursele umane din rezervă fac parte din:

- a) rezerva operațională;
- b) rezerva generală.

(2) Rezerva operațională cuprinde rezerviștii din planurile de mobilizare ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și este formată din:

- a) rezerviști voluntari care consimt, pe bază de contract, să încadreze funcții în statele de război ale unităților;
- b) rezerviștii care au îndeplinit serviciul militar activ în ultimii 5 ani.

(3) Numărul de funcții, compunerea pe categorii de personal a rezervei operaționale, precum și criteriile de admitere se stabilesc prin ordine ale conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(4) Rezerva generală cuprinde cetățenii încorporabili și rezerviștii care nu fac parte din rezerva operațională și pot fi încorporați, concentrați, respectiv mobilizați, pentru instrucție și completarea forțelor destinate apărării pe timpul stării de asediu, al mobilizării și al stării de război.

Art. 16. — (1) Rezerviștii voluntari pot fi concentrați sau mobilizați, după caz, pentru:

- a) instruire și îndeplinirea unor misiuni pe timp de pace și/sau pe timpul stării de urgență;

b) completarea forțelor destinate apărării la instituirea stării de asediu, la declararea mobilizării sau a stării de război.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), rezerviștii voluntari sunt concentrați în baza ordinului ministrului/conducătorului instituției în subordinea căruia se află unitatea în care este încadrat rezervistul.

Art. 17. — Rezerviștii din rezerva generală pot fi concentrați sau mobilizați, după caz, pentru instruire și completarea instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării ori mobilizați la locul de muncă, potrivit legii.

Art. 18. — (1) Prin *concentrare*, în sensul prezentei legi, se înțelege chemarea rezerviștilor voluntari pentru instruire și îndeplinirea unor misiuni, precum și a rezerviștilor din rezerva generală pentru instruire și completarea instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării pe timpul stării de asediu.

(2) Pe timpul stării de asediu, serviciul militar în rezervă începe la data concentrării și se termină la data desconcentrării.

(3) Pe timpul mobilizării și al stării de război, serviciul militar în rezervă începe odată cu data mobilizării și se termină la data demobilizării.

(4) La declararea mobilizării, rezerviștii concentrați și cetățenii prevăzuți la art. 3 alin. (5), încorporați, se consideră mobilizați, iar serviciul militar se prelungește până la data demobilizării.

Art. 19. — (1) În situațiile prevăzute la art. 18 alin. (2) și (3), rezerviștii voluntari se prezintă la unitățile în care sunt încadrați, la data și ora prevăzute în ordinul de chemare.

(2) Ordinele de chemare se întocmesc și se înmânează de către unitățile militare în care sunt încadrați rezerviștii voluntari.

Art. 20. — (1) Centrele militare, componentă a armatei, au în componere centre militare zonale, centre militare județene și centre militare ale sectoarelor municipiului București.

(2) Chemarea cetățenilor încorporabili și rezerviștilor care nu fac obiectul prevederilor art. 19 alin. (1) se realizează prin ordin de chemare, întocmit de centrele militare.

(3) Anunțarea cetățenilor încorporabili și rezerviștilor, precum și înmânarea ordinelor de chemare se realizează de către structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 21. — Pe timpul stării de asediu, la mobilizare și pe timpul stării de război, cetățenii încorporabili și rezerviștii care își desfășoară activitatea în instituții publice și operatori economici cu atribuții în domeniul apărării își continuă activitatea la locul de muncă, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

SECȚIUNEA a 4-a

Serviciul militar în termen pe timpul stării de asediu, al mobilizării și al stării de război

Art. 22. — (1) Pentru îndeplinirea serviciului militar în termen, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (5), centrele militare efectuează, în perioadele stabilite de Statul Major General, recrutarea-încorporarea cetățenilor încorporabili.

(2) Perioada când se efectuează recrutarea-încorporarea se anunță prin mijloacele de informare în masă.

(3) Pe baza propunerilor înaintate de centrul militar, prefectul județului sau al municipiului București emite un ordin de asigurare a activităților de recrutare-încorporare, care este obligatoriu pentru autoritățile administrației publice locale, structurile cu atribuții specifice ale Ministerului Administrației și Internelor, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și inspectoratele școlare județene și al municipiului București.

Art. 23. — (1) Sunt încorporați pentru îndeplinirea serviciului militar în termen bărbații, cetățeni români, care au împlinit vârsta de 20 de ani.

(2) La cerere, aceștia pot fi încorporați imediat după împlinirea vârstei de 18 ani.

(3) Limita maximă de vârstă până la care cetățenii români, bărbați, pot fi chemați pentru îndeplinirea serviciului militar în calitate de militar în termen este de 35 de ani.

Art. 24. — Durata instruirii militarilor în termen se stabilește prin ordine ale șefilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

Art. 25. — (1) Pentru a fi recrutați sau încorporați, cetățenii sunt obligați să se prezinte la data, ora și locul prevăzute în ordinul de chemare.

(2) Tinerii care, din diferite motive, nu au primit ordin de chemare sunt obligați să se prezinte la centrele militare pe a căror rază teritorială își au domiciliul ori reședința, în termen de două luni de la împlinirea vârstei de 20 de ani.

Art. 26. — (1) Stabilirea aptitudinilor din punct de vedere psihologic se efectuează pe baza examinării de specialitate, asigurată de structurile specializate ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării.

(2) În cazurile insuficient documentate sau la sesizarea unor neconcordanțe între starea de sănătate a tânărului și documentația prezentată, precizarea diagnosticului medical se face de comisia de expertiză medico-militară a spitalului militar clinic de urgență la care este arondat centrul militar respectiv.

Art. 27. — (1) Recrutarea, încorporarea sau selecția în structurile de învățământ din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării se efectuează de comisiile locale de recrutare-încorporare, constituite pe lângă centrele militare.

(2) *Recrutarea-încorporarea* reprezintă activitatea executată de centrele militare în vederea selecției și stabilirii aptitudinilor privind îndeplinirea îndatoririlor militare, repartizarea și trimiterea cetățenilor români, bărbați, la unitățile militare, la datele și în funcție de criteriile stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, pentru îndeplinirea serviciului militar în calitate de militar în termen.

(3) La recrutare-încorporare sau selecție în structurile de învățământ din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, fiecare tânăr prezintă documente medicale, care atestă antecedentele patologice personale și heredocolaterale, eliberate sub semnătura și parafa medicului de familie. Tinerii care urmează a fi încorporați, inclusiv cei care nu posedă documentele menționate, sunt examinați medical, gratuit, în unități de asistență medicală ambulatorie de specialitate stabilite de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, de comun acord cu centrele militare. Rezultatele examinării sunt înscrise în fișa

medicală; fondurile necesare acestor activități sunt prevăzute în bugetul Ministerului Sănătății Publice.

(4) Medicul de familie sau, după caz, unitatea sanitară teritorială pe raza căreia domiciliază tânărul are obligația ca, la prezentarea acestuia cu ordinul de chemare sau pentru selecție în structurile de învățământ din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, să îl consulte și să îi elibereze documentele prevăzute la alin. (3).

(5) Forma și conținutul documentului eliberat de medicul de familie, care urmează să fie prezentat de tânăr la comisia de recrutare-încorporare, se stabilesc prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, al ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(6) Fiecare comisie locală de recrutare-încorporare se compune din:

a) președinte: un ofițer din centrul militar;

b) membri: un delegat al consiliului local, un delegat al Ministerului Administrației și Internelor, un delegat al autorității publice care încorporează, dacă aceasta este alta decât Ministerul Apărării, un psiholog și un medic din centrul militar, un medic desemnat de direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București;

c) secretar: un cadru militar activ sau un salariat civil din centrul militar respectiv.

Art. 28. — (1) Comisiile locale de recrutare-încorporare au următoarele atribuții:

a) examinează medical și testează psihologic tinerii la recrutare și recruții la încorporare, stabilind dacă sunt apti sau nu pentru serviciul militar, în conformitate cu prevederile baremului medical stabilit potrivit reglementărilor în vigoare;

b) repartizează la recrutare tinerii pe arme, iar la încorporare recruții pe unități și formațiuni militare, pentru îndeplinirea serviciului militar;

c) acordă scutiri de serviciu militar și amânări de la încorporare recruților, în condițiile prezentei legi.

(2) Hotărârile comisiilor locale de recrutare-încorporare se comunică tinerilor și recruților, în scris.

Art. 29. — (1) Recruții pot face contestație împotriva hotărârilor comisiilor de recrutare-încorporare la comisia de analiză a contestațiilor privind recrutarea-încorporarea, constituită la nivel județean, respectiv al municipiului București.

Aceasta se compune din:

a) președinte: comandantul centrului militar;

b) membri: un delegat al consiliului județean, un delegat al Ministerului Administrației și Internelor, un psiholog din centrul militar, un medic desemnat de direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București;

c) secretar: un cadru militar activ sau un salariat civil din centrul militar respectiv.

(2) Contestația se depune la comisia județeană, respectiv a municipiului București, de analiză a contestațiilor privind recrutarea-încorporarea, în termen de cel mult două zile de la comunicarea hotărârii care se atacă. Contestația trebuie rezolvată în termen de maximum 5 zile de la data înregistrării.

(3) Dacă recruții consideră cu au fost lezați într-un drept sau interes legitim, după epuizarea căilor de atac, se pot adresa instanțelor competente.

Art. 30. — (1) Concluziile medicale ale comisiilor județene, respectiv a municipiului București, de recrutare-încorporare pot fi revocate numai de comisiile de expertiză medico-militară ale spitalelor militare clinice de urgență la care sunt arondate centrele militare respective.

(2) Concluziile medicale ale comisiilor de expertiză medico-militară ale spitalelor militare clinice de urgență pot fi revocate numai de comisia centrală de expertiză medico-militară a Ministerului Apărării.

(3) Concluziile examinării psihologice pot fi revocate numai de structura militară de specialitate.

(4) Hotărârile comisiei centrale de expertiză medico-militară și ale structurilor prevăzute la alin. (2) se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare și sunt definitive.

Art. 31. — (1) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, asigură personalul medico-sanitar auxiliar și instrumentarul medical necesar efectuării examenului medical. De asemenea, organizează tratamentul medical prin medicii de familie și asigură recruților asistență și tratament medical gratuit în spitale sau în dispensare/policlinici pentru acele boli care îi fac temporar inapți pentru serviciul militar.

(2) Tinerii au obligația să se prezinte la centrul militar pe raza căruia domiciliază, în termen de cel mult 3 luni de la data clarificării situației medico-militare.

Art. 32. — (1) Recruții care sunt întreținători unici de familie și contribuie efectiv la întreținerea acestora sunt scutiți de serviciul militar dacă:

a) soția recrutului este bolnavă, încadrată în gradul I sau II de invaliditate;

b) recrutul are unul sau mai mulți copii minori, iar soția acestuia a decedat;

c) părinții recrutului au împlinit vârsta standard de pensionare;

d) ambii părinți sunt invalizi de gradul I sau II, indiferent de vârstă;

e) părintele în viață îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. c) sau d);

f) părintele despărțit legal ori în fapt, aflat în întreținerea recrutului, îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. c) sau d), dacă despărțirea a avut loc cu cel puțin 2 ani înainte de recrutare;

g) în caz de calamități naturale, la cerere.

(2) De asemenea, sunt scutiți de serviciul militar și recruții care sunt unici susținători ai surorilor și fraților invalizi de gradul I sau II, dacă contribuie efectiv la întreținerea lor.

(3) Recruții adoptați beneficiază de prevederile lit. c)—g) ale alin. (1), dacă adopția a avut loc cu cel puțin 2 ani înainte de recrutare.

Art. 33. — (1) Se consideră unic susținător al părinților ori al surorilor sau al fraților minori recrutul care:

a) nu mai are alți frați sau surori majori, apți de muncă;

b) mai are frați ori surori, dar aceștia nu pot contribui la întreținerea părinților deoarece sunt elevi sau studenți la instituțiile militare de învățământ, îndeplinesc serviciul militar în termen, sunt elevi la școlile militare de ofițeri, maiștri militari, subofițeri activi ori sunt invalizi de gradul I sau II;

c) mai are frați sau surori majori, apți de muncă, dar aceștia execută o pedeapsă privativă de libertate.

(2) Prin *contribuție efectivă* se înțelege participarea permanentă a recrutului la întreținerea părinților, surorilor și fraților minori cu o parte însemnată din veniturile lui, precum și la îngrijirea acestora, în cazul când prezența recrutului este absolut necesară.

Art. 34. — Amânarea de la încorporare se acordă:

a) recruților găsiți la încorporare bolnavi de una dintre bolile prevăzute în baremul medical stabilit potrivit reglementărilor în vigoare;

b) elevilor liceelor de la învățământul de zi și seral, ai școlilor postliceale ori echivalente acestora, până la absolvirea studiilor. Pierd dreptul de amânare de la încorporare elevii exmatriculați pe o durată mai mare de un an, precum și cei care repetă anul sau clasa mai mult de un an, din motive imputabile acestora;

c) celor care au greutăți familiale deosebite și care se încadrează în următoarele situații: părinții au mai mulți copii, dintre care cel puțin 2 copii minori, iar copilul cel mai mare este încorporat; părinții îndeplinesc condițiile de vârstă pentru ca fiul să fie scutit de serviciul militar, dar mai au un copil major, încadrat în gradul I sau II de invaliditate, care are cel puțin 2 copii minori și nu poate contribui la întreținerea părinților; unul dintre părinți a decedat, iar cel în viață are în întreținere cel puțin 2 copii minori; recrutul nu are părinți, a fost crescut de bunici sau de altă persoană, până la vârsta de 14 ani, nu a fost adoptat, locuiește cu cei care l-au crescut, aceștia sunt bolnavi și se încadrează în gradul I sau II de invaliditate ori au vârsta prevăzută la art. 32 lit. c) sau recrutul are cel puțin 2 copii minori în vârstă de până la 7 ani. Pentru cazurile prevăzute anterior, venitul mediu lunar al celor care au nevoie de întreținere să nu fie mai mare decât cuantumul minim stabilit la pensia integrală pentru limită de vârstă, prevăzut de dispozițiile legale;

d) recruților care sunt unici susținători ai surorilor sau fraților minori, până la majoratul unuia dintre ei.

Art. 35. — Dacă pe timpul îndeplinirii serviciului militar în termen se produce una dintre situațiile prevăzute la art. 32, 33 și 34, cei în cauză vor fi trimiși la domiciliu.

Art. 36. — La constatarea încetării cauzelor de scutire sau de amânare de la încorporare, recruții și militarii trimiși la domiciliu vor fi chemați pentru îndeplinirea ori completarea serviciului militar în termen, dacă nu au împlinit vârsta de 35 de ani.

SECȚIUNEA a 5-a

Cadrelle militare în activitate, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ, soldații și gradații voluntari

Art. 37. — Condițiile de admitere în instituțiile militare de învățământ se stabilesc de ministerele care le au în subordine sau de instituțiile cu atribuții în domeniul siguranței naționale.

Art. 38. — Tinerii admiși în instituțiile militare de învățământ, cu excepția celor din liceele și colegiile militare, sunt considerați voluntari.

Art. 39. — Elevii școlilor militare și studenții instituțiilor militare de învățământ, care nu mai continuă studiile, pot fi trimiși, în situațiile prevăzute la art. 3 alin. (5), la unități militare pentru completarea serviciului militar.

CAPITOLUL III
Evidența militară

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 40. — (1) Totalitatea cetățenilor români născuți în același an formează un contingent, care este indicat de anul nașterii.

(2) Evidența militară a cetățenilor încorporabili și a rezerviștilor reprezintă ansamblul activităților desfășurate pentru cunoașterea și actualizarea datelor referitoare la identitatea, pregătirea profesională, militară și de specialitate, ocupația, locul de muncă, domiciliul și situația medico-militară a acestora.

Art. 41. — (1) Soldații și gradații în rezervă se țin în evidență până la împlinirea vârstei de 45 de ani, astfel:

a) clasa I: până la 35 de ani inclusiv;

b) clasa a II-a: de la 36 de ani până la 40 de ani inclusiv;

c) clasa a III-a: de la 41 de ani până la 45 de ani inclusiv.

(2) Cadrele militare în rezervă se țin în evidență, pe clase de evidență, până la împlinirea vârstei prevăzute de lege.

(3) Cetățenii români, bărbați, aflați în situațiile prevăzute la art. 6 lit. a) se scot din evidență la data constatării situațiilor respective, cei menționați la art. 6 lit. b) se scot din evidență la împlinirea vârstei de 35 de ani, iar cei menționați la art. 6 lit. c), la data pronunțării sentinței definitive.

Art. 42. — Cetățenii încorporabili, scoși din evidență în condițiile art. 41 alin. (3), nu mai fac obiectul prevederilor art. 3 alin. (5).

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile privind evidența militară

Art. 43. — (1) Elaborarea cadrului normativ, precum și conducerea, îndrumarea și controlul activității de evidență militară a cetățenilor încorporabili și a rezerviștilor, pe întregul teritoriu al României, se execută de Statul Major General.

(2) Organele specializate în ținerea evidenței militare sunt centrele militare.

(3) Evidența militară a recruților se ține după domiciliul sau reședința acestora, iar a militarilor rezerviști, numai după domiciliu.

(4) Structurile militare din compunerea instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării țin evidența militară pentru rezerviștii voluntari proprii.

(5) Structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor au atribuții pe linie de evidență militară, conform prezentei legi.

(6) Obligații privind evidența militară mai au și următoarele structuri:

a) instanțele judecătorești și parchetele organizate pe lângă acestea, precum și penitenciarele;

b) angajatorii;

c) direcțiile sanitare județene și a municipiului București.

Art. 44. — Pentru ținerea evidenței militare și organizarea activității de anunțare și trimitere a resurselor

umane și materiale în vederea completării unităților militare, centrele militare desfășoară următoarele activități:

a) colaborează cu unitățile prevăzute la art. 43 alin. (4) pe linia evidenței militare a rezerviștilor voluntari, în condițiile stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării;

b) coordonează, îndrumă și verifică activitatea desfășurată de structurile prevăzute la art. 43 alin. (5) pe linia evidenței, anunțării și trimiterii resurselor la unități, în baza ordinului comun al ministrului apărării și al ministrului administrației și internelor;

c) coordonează și verifică activitatea privind evidența militară la structurile prevăzute la art. 43 alin. (6), în baza hotărârii Guvernului.

Art. 45. — (1) Structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor au următoarele obligații privind evidența militară:

a) să înmâneze cetățenilor încorporabili și rezerviștilor ordinele de chemare și să-i trimită la data, ora și locul prevăzute de acestea;

b) să comunice centrelor militare, semestrial, situația cetățenilor români, încorporabili și rezerviști, cu domiciliul în străinătate;

c) să urmărească, în baza măsurilor ordonate de organele de urmărire penală, și să conducă la locul indicat de acestea cetățenii încorporabili și rezerviștii neprezenți la încorporare sau mobilizare, mobilizați la locul de muncă, absenți nejustificat, precum și militarii dezertori;

d) să întocmească anual tabele nominale cu cetățenii români, bărbați, care urmează să împlinească 18 ani în anul următor și să le trimită centrului militar până la data de 1 noiembrie;

e) să comunice centrelor militare, în termen de 10 zile, cazurile de deces ale cetățenilor încorporabili și rezerviștilor;

f) să comunice lunar centrelor militare cetățenii încorporabili și rezerviștii care și-au schimbat domiciliul pe raza de competență, pe suport de memorare.

(2) Structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor situate în localitățile în care nu funcționează centre militare au, în plus față de cele specificate la alin. (1), următoarele obligații pe linia evidenței militare:

a) să țină evidența nominală a cetățenilor încorporabili și a rezerviștilor;

b) să actualizeze în documentele de evidență militară ale cetățenilor încorporabili și ale rezerviștilor datele privind luarea ori scoaterea din evidență, schimbarea domiciliului sau reședinței și să le comunice lunar centrelor militare.

Art. 46. — Angajatorii au următoarele obligații privind evidența militară a salariaților proprii sau, după caz, a celor cărora le-au încetat contractele individuale de muncă:

a) să țină evidența cetățenilor încorporabili și a rezerviștilor prevăzuți la art. 15 alin. (2) și să comunice centrelor militare încadrările, transferurile, încetarea relațiilor de muncă, precum și orice alte schimbări în datele de evidență militară ale acestora;

b) la angajare, să solicite cetățenilor documentele personale de evidență militară;

c) să acorde salariaților sprijinul necesar pentru îndeplinirea obligațiilor referitoare la serviciul militar;

d) să suspende, în condițiile legii, raporturile de muncă sau raporturile de serviciu care presupun absența de la

locul de muncă, după caz, ale salariaților care îndeplinesc serviciul militar în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (5). Angajatorii sunt obligați să păstreze locul de muncă pe toată durata cât salariații își îndeplinesc îndatoririle militare.

Art. 47. — Direcțiile sanitare județene și a municipiului București întocmesc și transmit centrelor militare anual, până la data de 1 noiembrie, tabele nominale cu cetățenii români, bărbați, cu vârsta cuprinsă între 18 și 35 de ani, care au fost înregistrați cu afecțiuni medicale incompatibile cu îndeplinirea serviciului militar.

Art. 48. — Ministerul Educației și Cercetării asigură transmiterea de către școlile speciale, școlile profesionale speciale și centrele de reeducare la centrele militare, anual, până la data de 1 noiembrie, a tabelor nominale cu tinerii care au urmat cursurile acestora, cu rezultatele examinărilor efectuate de comisiile de expertiză medicală persoane cu handicap adulți din cadrul serviciilor publice de asistență socială ale consiliilor județene și ale sectoarelor municipiului București.

Art. 49. — (1) Instanțele judecătorești care au dispus luarea măsurii arestării preventive ori au pronunțat pedeapsa închisorii împotriva cetățeanului încorporabil sau a rezervistului sunt obligate să comunice centrelor militare copie de pe încheierea de ședință ori de pe hotărârea judecătorească definitivă, în termen de 10 zile de la data dispunerii măsurii sau de la data rămânerii definitive a hotărârii, după caz.

(2) În cazul revocării măsurii arestării preventive ori a desființării, prin exercitarea unei căi de atac, a hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (1), instanțele judecătorești competente sunt obligate să comunice centrelor militare, în termen de 10 zile de la pronunțare, copie de pe încheierea de ședință prin care s-a dispus revocarea măsurii ori a deciziei prin care s-a desființat hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa închisorii, după caz.

Art. 50. — Evidența militară a cetățenilor români care se găsesc în străinătate pe o durată mai mare de 45 de zile se ține de centrele militare pe raza cărora domiciliază.

Art. 51. — Centrele militare pot chema recruții și militarii rezerviști pentru precizarea unor date în legătură cu situația lor militară o dată pe an.

Art. 52. — (1) Documentul de evidență militară aflat asupra cetățenilor încorporabili sau recruților este adevărul de recrutare, pentru rezerviști este livretul militar, iar pentru persoanele fără obligații militare, certificatul militar. Rezerviștii voluntari primesc legitimație militară, eliberată potrivit reglementărilor stabilite prin ordin al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării.

(2) Pierderea livretului militar se anunță la organul de evidență militară, în termen de 5 zile, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, în termen de 10 zile de la constatare.

Art. 53. — (1) Evidența livretelor militare se ține de către centrele militare, iar a ordinelor de chemare, de centrele militare sau, după caz, de celelalte instituții cu atribuții în domeniul apărării.

(2) Normele privind eliberarea, evidența și controlul mânăuirii livretelor militare și a documentelor de evidență militară cu regim special se stabilesc prin ordin al șefului Statului Major General.

CAPITOLUL IV

Serviciul alternativ prin alte forme de pregătire a populației pentru apărare

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 54. — (1) Prin *alte forme de pregătire a populației pentru apărare* se înțelege:

- pregătirea persoanelor cu atribuții de conducere din sistemul administrației publice la nivel central și local;
- pregătirea premilitară a tinerilor;
- pregătirea privind modul de acțiune în situații de urgență civilă;
- pregătirea în formațiuni sanitar-voluntare;
- alte forme de pregătire.

(2) Cetățenii cuprinși în formele de pregătire a populației pentru apărare, prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), pe timpul stării de urgență, de asediu, al mobilizării și al stării de război, se constituie în subunități, potrivit legii, sau își continuă activitatea la locul de muncă.

(3) Participarea la orice formă de pregătire pentru apărare nu substituie formele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a) și c).

Art. 55. — Organizarea și a altor forme de pregătire a populației pentru apărare se face prin lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Pregătirea pentru apărare a persoanelor cu atribuții de conducere în domeniul administrației publice, la nivel central și local

Art. 56. — (1) Miniștrii și demnitarii cu rang corespunzător acestora, secretarii și subsecretarii de stat, precum și prefectii, subprefectii, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarii, secretarii municipiului București și ai județelor, secretarii municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București și ai comunelor, conducătorii operatorilor economici și instituțiilor publice cu atribuții la mobilizare și pe timp de război sunt obligați să participe la activități de pregătire specifică, organizate prin grija Statului Major General și a structurilor militare subordonate.

(2) Modul de organizare a activităților prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 57. — După încheierea formelor de pregătire, persoanelor prevăzute la art. 56 alin. (1) li se pot acorda grade militare în rezervă ori acestea pot fi înaintate la gradul următor, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Pregătirea premilitară a tinerilor

Art. 58. — Pregătirea premilitară a tinerilor este organizată pe bază de voluntariat, cu tinerii apți din punct de vedere medical, care au împlinit vârsta de 15 ani și până la încorporare.

Art. 59. — Pregătirea premilitară a tinerilor este organizată și realizată de Ministerul Apărării și Ministerul Administrației și Internelor. În acest scop, acestea colaborează cu Ministerul Educației și Cercetării, Autoritatea Națională pentru Tineret, cu alte autorități ale administrației publice, precum și cu organizații neguvernamentale.

Art. 60. — (1) Pregătirea premilitară a tinerilor se realizează în centre organizate pe lângă unitățile militare.

(2) Modul de organizare și desfășurare a pregătirii premilitare a tinerilor se stabilește prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și al ministrului educației și cercetării.

(3) Fondurile necesare se asigură din bugetele ministerelor organizatoare.

Art. 61. — Participanții la pregătirea premilitară a tinerilor beneficiază gratuit de asistență medicală, medicamente, spitalizare și pensii pentru accidente sau bolile ce au survenit pe timpul pregătirii și în legătură cu activitatea de pregătire militară.

SECȚIUNEA a 4-a

Pregătirea privind modul de acțiune în situații de urgență

Art. 62. — Cetățenii români au dreptul de a participa ca voluntari la acțiunile organizate de autoritățile administrației publice locale în cadrul serviciilor de urgență voluntare, în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare.

Art. 63. — Serviciile de urgență voluntare se constituie, în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare, în comune, orașe și municipii, în subordinea consiliilor locale, din personal voluntar din cadrul instituțiilor publice, al operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate.

SECȚIUNEA a 5-a

Pregătirea în formațiuni sanitar-voluntare

Art. 64. — Organizarea, încadrarea și funcționarea formațiunilor sanitar-voluntare și pregătirea surorilor de Cruce Roșie se realizează de Societatea Națională de Cruce Roșie din România, în condițiile legii.

Art. 65. — (1) Înzestrarea formațiunilor sanitar-voluntare cu materialele necesare instruirii și acordării primului ajutor se asigură potrivit legii.

(2) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale formațiunilor sanitar-voluntare se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat.

CAPITOLUL V

Obligațiile și drepturile cetățenilor care participă la pregătirea pentru apărarea țării

Art. 66. — Cetățenii români, pe timpul îndeplinirii serviciului militar, sunt obligați să respecte jurământul militar.

Art. 67. — (1) Tinerii chemați la recrutare, recruții și militarii rezerviști sunt obligați:

a) să primească ordinele de chemare emise de centrele militare și să se prezinte la locul, data și ora prevăzute în acestea;

b) să se prezinte la centrul militar pentru: primirea livretului militar la trecerea în rezervă; predarea adevărului de recrutare, a livretului militar și a ordinului de chemare la mobilizare, după caz, înainte de plecarea în străinătate, precum și ridicarea documentelor respective la înapoierea în țară; ridicarea documentelor de evidență militară duplicat, eliberate ca urmare a pierderii sau distrugerii documentelor originale;

c) să anunțe, în scris, centrul militar, în termen de 5 zile, respectiv două zile, în situațiile prevăzute la art. 3 alin. (5), despre pierderea ori deteriorarea documentelor personale de evidență militară sau a ordinului de chemare la mobilizare.

(2) Rezerviștii voluntari sunt obligați să participe la antrenamentele și exercițiile de mobilizare.

Art. 68. — (1) Neprezentarea la recrutare, la încorporare, la concentrare, la mobilizare sau pentru clarificarea situației militare, la data fixată prin ordinul de chemare, poate fi motivată:

a) dacă tânărul este bolnav, în imposibilitatea de a se deplasa, situație dovedită cu certificatul medical eliberat de organele sanitare competente;

b) în cazul decesului unui membru al familiei — părinte, soție, copil, unul dintre socri, frate sau soră —, pe baza certificatului de deces;

c) în caz de forță majoră, pe baza dovezii eliberate de autoritățile administrației publice locale.

(2) Cei chemați la recrutare, la încorporare, la concentrare sau la mobilizare ori, după caz, membrii familiilor lor, precum și autoritățile și instituțiile publice și operatorii economici la care aceștia sunt salariați au obligația de a anunța imediat centrelor militare motivele neprezentării la locul, data și ora prevăzute în ordinele de chemare, urmând ca în termen de 15 zile să prezinte acte justificative.

Art. 69. — (1) Recruții chemați la centrele militare județene, municipale sau de sector în vederea încorporării, dar care nu au fost încorporați, precum și cei trecuți în rezervă ori trimiși la domiciliu sunt obligați să se prezinte la locurile de muncă în termen de 5 zile de la data la care li s-a comunicat că nu vor fi încorporați, respectiv în termen de 30 de zile de la data trecerii în rezervă sau a trimiterii la domiciliu.

(2) Data încorporării și trecerii în rezervă pentru cei care au îndeplinit serviciul militar este cea consemnată în livretul militar.

Art. 70. — (1) Militarii în termen, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ au dreptul gratuit la hrană, echipament, medicamente, pensie pentru pierderea capacității de muncă, soldă și documente militare de transport la chemarea pentru îndeplinirea serviciului militar și pe timpul executării acestuia, la trecerea în rezervă sau la trimiterea la domiciliu, la concentrare, la mobilizare și la demobilizare, în caz de concedii, permisii, internări și ieșiri din spitale și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale. Dreptul la documente militare de transport îl au și tinerii chemați la recrutare și recruții chemați la încorporare.

(2) Recruții și cei care sunt internați în spitale pentru stabilirea situației medico-militare au dreptul gratuit la asistență medicală, medicamente, întreținere și documente militare de transport, iar cei încadrați în muncă beneficiază și de ajutoare pentru incapacitate temporară de muncă.

(3) Militarilor rezerviști care, pe timpul îndeplinirii serviciului militar în termen, s-au pregătit prin cursuri în anumite meserii având echivalent în viața civilă li se recunoaște calificarea obținută, pe baza actelor de atestare eliberate de unitățile militare, cu avizul Ministerului Educației și Cercetării și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 71. — Militarii în termen, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ au dreptul la ajutoare în caz de deces al soției, copiilor sau al altor persoane aflate în întreținerea acestora înainte de încorporare, în cuantumul stabilit prin acte normative.

Art. 72. — Recruții chemați pentru îndeplinirea serviciului militar în termen primesc de la autoritățile și

instituțiile publice sau de la operatorii economici la care sunt încadrați toate drepturile la zi, inclusiv compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat.

Art. 73. — (1) Contractele de muncă ale salariaților chemați pentru îndeplinirea serviciului militar în termen ori pentru concentrare se mențin, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Desfacerea contractelor de muncă ale persoanelor prevăzute la alin. (1) nu se poate face decât ca urmare a dizolvării operatorilor economici ori a desființării autorităților sau instituțiilor publice. În aceste situații, cel care angajează sau agențiile pentru ocuparea forței de muncă vor asigura cu prioritate plasarea celor în cauză în alte locuri de muncă echivalente, în aceeași localitate, potrivit pregătirii și capacității profesionale, sau, gratuit, reconversia profesională pentru profesii care, într-o anumită perioadă, sunt cerute de situația economică pe piața forței de muncă.

(3) Posturile în care sunt încadrate persoanele prevăzute la alin. (1) pot fi ocupate, pe timpul cât acestea îndeplinesc serviciul militar, numai pe baza unor contracte de muncă individuale pe durată determinată.

Art. 74. — Rezerviștii și cetățenii încorporați pe timpul îndeplinirii serviciului militar beneficiază de aceleași drepturi bănești ca și categoriile de personal activ din care fac parte.

Art. 75. — Tinerii chemați la recrutare, recruții și militarii rezerviști care au calitatea de salariați și sunt chemați la centrele militare, pentru clarificarea situației militare, au dreptul la concediu plătit de maximum 5 zile.

CAPITOLUL VI

Asigurarea materială și financiară

Art. 76. — Consiliile județene și ale sectoarelor municipiului București sunt obligate să asigure centrelor militare terenurile, localurile, instalațiile de telecomunicații, sisteme și servicii informatice, autoturisme, alte dotări și materiale, precum și fondurile necesare desfășurării activității specifice, potrivit normelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 77. — (1) Cheltuielile de reparații, întreținere și amenajare a localurilor centrelor militare județene, municipale și de sector se suportă de autoritățile administrației publice locale.

(2) Reparațiile capitale pentru localurile aflate în administrarea Ministerului Apărării se suportă de acest minister.

(3) Cheltuielile de modernizare a patrimoniului centrelor militare, cele pentru achiziționarea de carburanți-lubrifianți și pentru paza localurilor centrelor militare se suportă din bugetele autorităților administrației publice locale.

Art. 78. — Autoritățile administrației publice locale pot dispune mutarea centrelor militare din localurile care le-au fost puse la dispoziție, numai cu acordul Ministerului Apărării și numai după ce noile localuri au fost amenajate conform prevederilor legale.

Art. 79. — Autoritățile administrației publice locale asigură plata personalului din afara centrelor militare care desfășoară activitate în cadrul comisiilor locale de recrutare-încorporare.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni

Art. 80. — (1) Constituie contravenție săvârșirea de către cetățenii încorporabili și de către rezerviști a uneia dintre următoarele fapte:

- a) refuzul de a primi ordinul de chemare;
- b) prezentarea cu întârziere la comisia locală de recrutare-încorporare la data, ora și locul prevăzute în ordinul de chemare, dacă întârzierea nu depășește 3 zile, astfel încât fapta să constituie infracțiune, iar în cazul în care nu au primit ordin de chemare, în termen de cel mult două luni de la împlinirea vârstei de 18 ani;
- c) neprezentarea la data, ora și locul prevăzute în ordinul de chemare, pentru clarificarea situației militare sau pentru concentrare;
- d) neprezentarea, înaintea plecării din țară, la organul de evidență militară, pentru a preda livretul militar, adeverința de recrutare ori ordinul de chemare la mobilizare;
- e) neprezentarea, în termenul legal, pentru primirea documentelor personale de evidență militară;
- f) întârzierea nejustificată la recrutare-încorporare, concentrare, mobilizare sau pentru clarificarea situației militare, la instituirea stării de urgență, a stării de asediu sau la declararea mobilizării ori a stării de război;
- g) pierderea, deteriorarea sau înstrăinarea documentelor personale de evidență militară;
- h) neprezentarea la exercițiile și antrenamentele de mobilizare;
- i) neprezentarea pentru executarea serviciului alternativ.

(2) Constituie contravenție săvârșirea de către angajatori a uneia dintre următoarele fapte:

- a) neactualizarea evidenței militare a cetățenilor încorporabili și a rezerviștilor;
- b) necomunicarea, în termenul stabilit, a schimbărilor survenite în datele de evidență militară ale cetățenilor încorporabili și rezerviștilor;
- c) neprezentarea sau neasigurarea persoanelor stabilite pentru încadrarea comisiilor locale de recrutare-încorporare;
- d) neînmânarea ordinelor de chemare și netrimiterarea dovezilor de înmânare a ordinelor de chemare în termenul stabilit;
- e) neacordarea pentru salariați a sprijinului necesar îndeplinirii obligațiilor referitoare la serviciul militar;
- f) nerespectarea prevederilor art. 46 lit. d).

Art. 81. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 80 alin. (1) se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 50 lei la 100 lei, fapta prevăzută la lit. d), e) și g);
- b) cu amendă de la 100 lei la 300 lei, faptele prevăzute la lit. c) și h);
- c) cu amendă de la 200 lei la 400 lei, fapta prevăzută la lit. b);
- d) cu amendă de la 400 lei la 800 lei, faptele prevăzute la lit. a), f) și i).

(2) Contravențiile prevăzute la art. 80 alin. (2) se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 800 lei la 1.000 lei, faptele prevăzute la lit. a)—e);
- b) cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, fapta prevăzută la lit. f).

(3) Cuantumul amenzilor prevăzute la alin. (1) și (2) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 82. — Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 80 și 81 se fac, respectiv se aplică, de persoanele împuternicite de Statul Major General, precum și de comandantul centrului militar și ofițerii special desemnați de către acesta, numai pe raza teritorială de competență a centrului militar.

Art. 83. — (1) Dispozițiile art. 80 și 81 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientul poate să achite, în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege pentru fapta respectivă.

Art. 84. — Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor, prin structurile sale locale, pune la dispoziția structurilor Ministerului Apărării cu atribuții privind evidența recruților și a rezerviștilor, la solicitarea acestor instituții, informațiile cerute pentru actualizarea bazei de date proprii.

Art. 85. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va adopta normele de punere în aplicare a acesteia.

Art. 86. — Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării informează populația, săptămânal și ori de câte ori este nevoie, atât prin presa proprie, cât și prin emisiuni de radio și televiziune, transmise fără plată de posturile

publice de radio și televiziune, despre evenimentele și responsabilitățile privind apărarea țării.

Art. 87. — Rezerviștii care, la data suspendării serviciului militar obligatoriu, sunt cuprinși în planurile de mobilizare ale structurilor din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării rămân în această poziție până la înlocuirea cu rezerviști voluntari sau până la împlinirea limitei de vârstă pentru clasa a III-a de evidență.

Art. 88. — Pe timpul stării de asediu, al mobilizării și al stării de război, cetățenii au obligația să furnizeze structurilor de specialitate informații ce privesc siguranța națională.

Art. 89. — Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării pot distribui rezerviștilor voluntari articole de echipament militar, care pot fi păstrate la domiciliul acestora și pe care aceștia le pot purta, potrivit instrucțiunilor aprobate prin ordin al conducătorilor acestora.

Art. 90. — În funcție de nevoile pentru apărare, cetățenii care nu au obligații militare și care nu execută servicii alternative prestează activitățile pentru care sunt apti, impuse de stările prevăzute la art. 3 alin. (5), la cererea Ministerului Apărării, transmisă autorităților publice locale.

Art. 91. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 92. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populației pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 11 iunie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 30 noiembrie 2006.
Nr. 446.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind pregătirea populației pentru apărare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind pregătirea populației pentru apărare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 noiembrie 2006.
Nr. 1.333.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 714**

din 24 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petre Tudora, Alexandra Voicu, Veronica Ciucă, Denuț Popa, Octavian Niță, Corina Niță, Ioana Lungu, Șerban Gheorghe, Mihai Laurențiu Anichiței, Costică Nichita, Ilie Ruse, Alexandrina Bălu, Nicolae Barbu, Pavel Câmpeanu, Georgeta Câmpeanu, Lucreția Maier, Alexandru Gabriel Maier, Maria Stoica și Emanoil Popescu în dosarele nr. 12.083/301/2005, nr. 12.101/301/2005, nr. 17.499/301/2005, nr. 16.332/301/2005, nr. 13.800/301/2005, nr. 11.862/301/2005, nr. 11.857/301/2005, nr. 11.836/301/2005, nr. 11.749/301/2005, nr. 11.729/301/2005, nr. 11.725/301/2005, nr. 13.791/301/2005, nr. 11.884/301/2005, nr. 11.873/301/2005, nr. 12.094/301/2005 și nr. 12.087/301/2005 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă, personal și asistați de avocat Mugur-Jak Caracaș, autorii excepției Petre Tudora, Ilie Ruse, Alexandrina Bălu și Nicolae Barbu, precum și procuratorul Mihai-Cucu Dogaru, pentru ceilalți autori ai excepției, reprezentați de același avocat.

Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.033D/2006, nr. 1.035D/2006, nr. 1.036D/2006, nr. 1.037D/2006, nr. 1.038D/2006, nr. 1.039D/2006, nr. 1.040D/2006, nr. 1.041D/2006, nr. 1.042D/2006, nr. 1.043D/2006, nr. 1.044D/2006, nr. 1.045D/2006, nr. 1.046D/2006, nr. 1.047D/2006, nr. 1.049D/2006 și nr. 1.050D/2006, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul autorilor excepției este de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.035D/2006, nr. 1.036D/2006, nr. 1.037D/2006, nr. 1.038D/2006, nr. 1.039D/2006, nr. 1.040D/2006, nr. 1.041D/2006, nr. 1.042D/2006, nr. 1.043D/2006, nr. 1.044D/2006, nr. 1.045D/2006, nr. 1.046D/2006, nr. 1.047D/2006, nr. 1.049D/2006 și nr. 1.050D/2006 la Dosarul nr. 1.033D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorilor excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate

astfel cum a fost formulată, arătând că, datorită ambiguității dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, se aduce atingere în mod nejustificat accesului liber la justiție și se creează un caz grav de discriminare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 136/2006 și nr. 527/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 martie 2006 și 12 aprilie 2006, pronunțate în dosarele mai sus menționate, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Petre Tudora, Alexandra Voicu, Veronica Ciucă, Denuț Popa, Octavian Niță, Corina Niță, Ioana Lungu, Mihai Laurențiu Anichiței, Costică Nichita, Alexandrina Bălu, Nicolae Barbu, Lucreția Maier, Alexandru Gabriel Maier, Maria Stoica, Emanoil Popescu, Șerban Gheorghe, Ilie Ruse, Pavel Câmpeanu și Georgeta Câmpeanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la apărare și la un proces echitabil, întrucât imprecizia textului de lege criticat dă posibilitatea instanței de a-l aplica și în litigiile dintre persoane fizice, necomercianți, și persoane juridice, comercianți. Prin aplicarea procedurii prealabile a concilierii, specifică soluționării litigiilor în materie comercială, raportului juridic civil comerciant-necomerciant, se încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și se îngreudește dreptul persoanei de a beneficia de judecarea procesului într-un termen rezonabil, suficient pentru pregătirea apărării.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu aduce atingere dreptului la apărare, întrucât persoana fizică lipsită de mijloace materiale poate beneficia de asistență judiciară chiar în faza preprocesuală, conform art. 68 din Legea nr. 51/1995. Totodată, arată că nu poate fi reținut nici argumentul lipsei de celeritate în soluționarea cauzei, prin parcurgerea obligatorie a concilierii, întrucât scopul reglementării este acela de a oferi părților posibilitatea soluționării amiabile a diferendelor, într-un termen rezonabil, fără implicarea instanțelor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petre Tudora, Alexandra Voicu, Veronica Ciucă, Denuț Popa, Octavian Niță, Corina Niță, Ioana Lungu, Șerban Gheorghe, Mihai Laurențiu Anichitei, Costică Nichita, Ilie Ruse, Alexandrina Bâlu, Niculae Barbu, Pavel Câmpeanu, Georgeta Câmpeanu, Lucreția Maier, Alexandru Gabriel Maier, Maria Stoica și Emanoil Popescu în dosarele nr. 12.083/301/2005, nr. 12.101/301/2005, nr. 17.499/301/2005, nr. 16.332/301/2005, nr. 13.800/301/2005, nr. 11.862/301/2005, nr. 11.857/301/2005, nr. 11.836/301/2005, nr. 11.749/301/2005, nr. 11.729/301/2005, nr. 11.725/301/2005, nr. 13.791/301/2005, nr. 11.884/301/2005, nr. 11.873/301/2005, nr. 12.094/301/2005 și nr. 12.087/301/2005 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care pârâtul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și dispozițiile cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 527 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 2 august 2006, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale și cu reglementările internaționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728
din 24 octombrie 2006referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 din nota la anexa nr. 1
la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 din nota la anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, excepție ridicată de Ioan-Nicolae Aciu, Bebe Alexandru, Ernest Antal, Nicolae Ardelean, Dumitru Avram, Petru Avram, Viorel Avram, Nicolae-Gheorghe Băcanu, Alimpe Bădescu, Pompiliu Bădescu, Cornel Băjau, Ionel Bâscă, Eugen Barângă, Adrian-Florin Bărbulescu, Dănuț Belea, Ioan Bercea, Constantin Bichiu, Daly Bistrean, Iulian Biță, Ioan Blîndu, Dumitru-Gabriel Boabeș, Ioan Boeriu, Cristian Boicea, Mihai Bolintîș, Zariuță Adrian Bona, Aurică Bordea, Nicolae Borteș, Dan-Dumitru Bortîș, Marin Brătulescu, Sorin Bratu, Augustin-Romeo Budugan, Costică Bulgaru, Jan Burtea, Nicolae-Corneliu Bușea, Cristină Bușoiu, Marin Buțiu, Petru-Zaharia Canea, Titu Căpraru, Valerica Căpraru, Nicolae Cărabaș, Ion Cârstea, Remus-Dan-Mircea Cătănescu, Gheorghe Ceaușu, Nicolae Cernea, Pantelimon-Caius Cherșa, Mircea Cherteș, Erimescu Enache Chiosa, Vasile Chirițescu, Ion Cilibiu, Miu-Nicolae Ciobanu, Sorin-Daniel Ciobanu, Vasile Ciobotea, Cornel Ciocoi, Roman Cocolea, Alunel Cocon, Eronim Cojocaru, Aurel Coman, Dimitrie-Daniel Cornean, Iancu Cornianu, Viorel Costin, Nicolae Craiovan, Vasile Crăiuț, Ion-Decebal Davidoiu, Marius Deliman, Laurențiu Despa, Cristina Disagă, Daniel-Ion Disagă, Mihail Dobrescu, Traian Dragomir, Aurel Faur, Lucian-Sorin Filimon, Dumitru-Daniel Firan, Meoara Fronek, Ion Gadea, Laurențiu Gemanaru, Valentin Genovu, Ștefan Ghimpău, Marian-Ion Ghiocel, Radu Ghionea-Mic, Cristian-Sorin Goian, Mircea Goiceanu, Romulus-Teodor Groza, Gheorghe Hoge, Octavian Hinoveanu, Valentin Homescu, Stelian Hornoiu, Ion-Viorel Iana, Petre-Marian Iancu, Ion Ienea, Ștefan-Mugurel Ilie, Mihai Imbrescu, Camelia-Oana Ionescu, Constantin-Adrian Ionescu, Nicușor Ion, Ilie Irimia, Adrian Joița, Alexandru Jurchescu, Ion Jurchescu, Iva Jurj, Adrian-Timotei Jurjică-Dumiter, Robert Kloțbir, Vasile Lăcătuș, Ciprian-Constantin Lăzărescu, Ioan Loga, Ion Lupan, Lucian-Ioan Lupencia, Lucian-Dănuț Manciu, Gheorghe Mandoni, Ilie Mândrican, Ioan Mărășescu, Gheorghe Maxim, Ioan Mesaroș, Dumitru Micu, Constantin Mihăilă, Mihai Moatăr, Marian Moraru, Dorel Muju, Pavel Muntean, Ionel-Ghiță Munteanu, Vasile Mustață, Constantin Mutică, Dumitru Negrii, Ion Nicolcescu, Gheorghe Obișteoiu,

Constantin Ofileanu, Ion Olariu, Lilică Oncică, Paul Pădeanu, Virgil-Teodor Pane, Cornel Papa, Mircea Petolea, Nicolae Pirtia, Vasile Ploștinaru, Ioan Pol, Sabin Popescu, Ioan Pop, Gheorghe Popoviciu, George-Valentin Pristavu, Viorel Raicu, Vasile Roșet, Sorin-Ioan Salahoru, Bogdan Șandru, Petru Șandru, Busuioc Sârbu, Nicolaie Sava, Daniel Secu, Traian Sicoe, Emil Silian, Emil Siminiceanu, Grațian-Virgil Simion, Ionel-Leonid Șipetan, Petru-Stan Erimescu, Doru-Viorel Stănilescu, Viorica Stan, Costinel Stoian, Emil-Pavel Stoian, Sofia Stoian, Grigore Stolojescu, Ioan Străin, Nicolaie-Mirel Surugiu, Iosif Surulescu, Romulus Surulescu, Marius Șuvăgău, Mihai Tămășanu, Ionel Tanco, Ciprian-Ioan Terciu, Gligore Terfaloagă, Cornel Tîrdea, Paul Tîrna, Ion-Nuțu Tolciș, Nicolae Trăilescu, Ion Trandafir, Ioan Trif, Ion Țuncu, Gheorghe-Dănuț Urcan, Vasile Urșanu, Gheorghe-Cosmin Ursul, Ion Vasii-Panga, Rusalina Vela și Rodica Vieru în Dosarul nr. 1.469/C/2006 al Tribunalului Caraș-Severin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate au avut o aplicare limitată, pentru anul 2004, astfel că nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.469/C/2006, **Tribunalul Caraș-Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 din nota la anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor**, excepție ridicată de Ioan-Nicolae Aciu, Bebe Alexandru, Ernest Antal, Nicolae Ardelean, Dumitru Avram, Petru Avram, Viorel Avram, Nicolae-Gheorghe Băcanu, Alimpe Bădescu, Pompiliu Bădescu, Cornel Băjau, Ionel Bâscă, Eugen Barângă, Adrian-Florin Bărbulescu, Dănuț Belea, Ioan Bercea, Constantin Bichiu, Daly Bistrean, Iulian Biță, Ioan Blîndu, Dumitru-Gabriel Boabeș, Ioan Boeriu, Cristian Boicea, Mihai Bolintîș, Zariuță Adrian Bona, Aurică Bordea, Nicolae Borteș, Dan-Dumitru Bortîș, Marin Brătulescu, Sorin Bratu, Augustin-Romeo Budugan, Costică Bulgaru, Jan Burtea, Nicolae-Corneliu Bușea, Cristină Bușoiu, Marin Buțiu, Petru-Zaharia Canea, Titu Căpraru, Valerica Căpraru, Nicolae Cărabaș, Ion Cârstea, Remus-Dan-Mircea Cătănescu, Gheorghe Ceaușu, Nicolae Cernea, Pantelimon-Caius Cherșa, Mircea Cherteș, Erimescu Enache Chiosa, Vasile Chirițescu, Ion Cilibiu, Miu-Nicolae Ciobanu, Sorin-Daniel Ciobanu, Vasile Ciobotea, Cornel Ciocoi, Roman Cocolea, Alunel Cocon, Eronim Cojocaru, Aurel Coman, Dimitrie-Daniel Cornean, Iancu Cornianu, Viorel Costin, Nicolae Craiovan, Vasile Crăiuț, Ion-Decebal

Davidoiu, Marius Deliman, Laurențiu Despa, Cristina Disagă, Daniel-Ion Disagă, Mihail Dobrescu, Traian Dragomir, Aurel Faur, Lucian-Sorin Filimon, Dumitru-Daniel Firan, Meoara Fronek, Ion Gadea, Laurențiu Gemanaru, Valentin Genovu, Ștefan Ghimpău, Marian-Ion Ghiocel, Radu Ghionea-Mic, Cristian-Sorin Goian, Mircea Goiceanu, Romulus-Teodor Groza, Gheorghe Hogeia, Octavian Hinoveanu, Valentin Homescu, Stelian Hornoiu, Ion-Viorel Iana, Petre-Marian Iancu, Ion Ienea, Ștefan-Mugurel Ilie, Mihai Imbrescu, Camelia-Oana Ionescu, Constantin-Adrian Ionescu, Nicușor Ion, Ilie Irimia, Adrian Joița, Alexandru Jurchescu, Ion Jurchescu, Iva Jurj, Adrian-Timotei Jurjică-Dumiter, Robert Kloțbir, Vasile Lăcătuș, Ciprian-Constantin Lăzărescu, Ioan Loga, Ion Lupan, Lucian-Ioan Lupencia, Lucian-Dănuț Manciu, Gheorghe Mandoni, Ilie Mândrican, Ioan Mărășescu, Gheorghe Maxim, Ioan Mesaroș, Dumitru Micu, Constantin Mihăilă, Mihai Moatăr, Marian Moraru, Dorel Muju, Pavel Muntean, Ionel-Ghiță Munteanu, Vasile Mustață, Constantin Mutică, Dumitru Negrii, Ion Nicolcescu, Gheorghe Obișteoiu, Constantin Ofileanu, Ion Olariu, Lilică Oncică, Paul Pădeanu, Virgil-Teodor Pane, Cornel Papa, Mircea Petolea, Nicolae Pirtia, Vasile Ploștinaru, Ioan Pol, Sabin Popescu, Ioan Pop, Gheorghe Popoviciu, George-Valentin Pristavu, Viorel Raicu, Vasile Roșet, Sorin-Ioan Salahoru, Bogdan Șandru, Petru Șandru, Busuioc Sârbu, Nicolaie Sava, Daniel Secu, Traian Sicoe, Emil Silian, Emil Siminiceanu, Grațian-Virgil Simion, Ionel-Leonid Șipetan, Petru-Stan Erimescu, Doru-Viorel Stănilescu, Viorica Stan, Costinel Stoian, Emil-Pavel Stoian, Sofia Stoian, Grigore Stolojescu, Ioan Străin, Nicolaie-Mirel Surugiu, Iosif Surulescu, Romulus Surulescu, Marius Șuvăgău, Mihai Tămășanu, Ionel Tanco, Ciprian-Ioan Terciu, Gligore Terfaloagă, Cornel Tîrdea, Paul Tîrna, Ion-Nuțu Tolciș, Nicolae Trăilescu, Ion Trandafir, Ioan Trif, Ion Țuncu, Gheorghe-Dănuț Urcan, Vasile Urșanu, Gheorghe-Cosmin Ursul, Ion Vasii-Panga, Rusalin Vela și Rodica Vieru, ofițeri în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Caraș-Severin, cu prilejul soluționării litigiului de muncă determinat de diminuarea sporului pentru condiții de pericol deosebit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor Constituției și reglementărilor internaționale care interzic orice fel de discriminare, prin aceea că prevăd diminuarea sporului pentru condiții de pericol deosebit numai pentru ofițerii de poliție, iar nu în mod proporțional pentru toate cadrele de poliție. Totodată, prin diminuarea sporului se restrânge exercițiul unui drept legal câștigat, fără să fie îndeplinite condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție.

Tribunalul Caraș-Severin apreciază că textul de lege criticat este destul de „alambicat“, dar nu-și exprimă opinia în legătură cu constituționalitatea sa pentru a nu se anticipa soluția pe fond.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este inadmisibilă, având în vedere că dispozițiile de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, iar după data de 31 decembrie 2004 nu mai sunt în vigoare.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu încalcă principiul egalității în drepturi și nu prevede restrângerea unor drepturi sau libertăți.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. 6 din nota la anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 18 iulie 2003. Textul de lege criticat a fost introdus prin art. 1 pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, și modificat prin articolul unic al Legii nr. 129/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2004. Acest text de lege are următorul conținut: „6. *Sumele necesare acordării coeficienților de ierarhizare ai funcțiilor se asigură prin diminuarea, în anul 2004, cu 10 puncte procentuale a sporului pentru condiții de pericol deosebit de care beneficiază ofițerii conform art. 21 din ordonanță.*“

În opinia autorilor excepției textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi constituționale și reglementări internaționale:

— Art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări;

— Art. 20 alin. (1) din Constituție, cu trimitere la prevederile art. 7 lit. a) pct. i) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitor la interzicerea oricărei discriminări, la asigurarea unor condiții de muncă juste și a unui salariu egal pentru muncă egală;

— Art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat prevede ca în anul 2004 sumele necesare acordării coeficienților de ierarhizare a funcțiilor să se asigure prin diminuarea cu 10 puncte procentuale a sporului pentru condiții de pericol deosebit de care beneficiază ofițerii conform art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Prin acest din urmă articol se acordă un spor de până la 30% din salariul de bază acelor polițiști care execută anumite misiuni, unitățile,

categoriile de personal și cuantumul sporului urmând a fi stabilite prin ordin al ministrului de interne.

Față de aceste dispoziții și criticile formulate de autorii excepției, Curtea reține, așa cum de altfel a statuat în numeroase rânduri în jurisprudența sa, că sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică. Or, este evident că ofițerii de poliție, prin gradul lor profesional, se află într-o situație diferită de agenții de poliție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 din nota la anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, excepție ridicată de Ioan-Nicolae Aciu, Bebe Alexandru, Ernest Antal, Nicolae Ardelean, Dumitru Avram, Petru Avram, Viorel Avram, Nicolae-Gheorghe Băcanu, Alimpe Bădescu, Pompiliu Bădescu, Cornel Băjau, Ionel Bâscă, Eugen Barângă, Adrian-Florin Bărbulescu, Dănuț Belea, Ioan Bercea, Constantin Bichiu, Daly Bistrean, Iulian Biță, Ioan Blîndu, Dumitru-Gabriel Boabeș, Ioan Boeriu, Cristian Boicea, Mihai Bolintîș, Zariută Adrian Bona, Aurică Bordea, Nicolae Borteș, Dan-Dumitru Bortîș, Marin Brătulescu, Sorin Bratu, Augustin-Romeo Budugan, Costică Bulgaru, Jan Burtea, Nicolae-Corneliu Bușea, Cristină Bușoiu, Marin Buțiu, Petru-Zaharia Canea, Titu Căpraru, Valerica Căpraru, Nicolae Căraș, Ion Cârstea, Remus-Dan-Mircea Cătănescu, Gheorghe Ceaușu, Nicolae Cernea, Pantelimon-Caius Cherșa, Mircea Cherteș, Erimescu Enache Chiosa, Vasile Chirițescu, Ion Cilibiu, Miu-Nicolae Ciobanu, Sorin-Daniel Ciobanu, Vasile Ciobotea, Cornel Ciocoi, Roman Cocolea, Alunel Cocon, Eronim Cojocar, Aurel Coman, Dimitrie-Daniel Cornean, Iancu Cornianu, Viorel Costin, Nicolae Craiovan, Vasile Crăiuț, Ion-Decebal Davidoiu, Marius Deliman, Laurențiu Despa, Cristina Disagă, Daniel-Ion Disagă, Mihail Dobrescu, Traian Dragomir, Aurel Faur, Lucian-Sorin Filimon, Dumitru-Daniel Firan, Meoara Fronck, Ion Gadea, Laurențiu Gemanaru, Valentin Genovu, Ștefan Ghimpău, Marian-Ion Ghiocel, Radu Ghionea-Mic, Cristian-Sorin Goian, Mircea Goiceanu, Romulus-Teodor Groza, Gheorghe Hoge, Octavian Hinoveanu, Valentin Homescu, Stelian Hornoiu, Ion-Viorel Iana, Petre-Marian Iancu, Ion Ienea, Ștefan-Mugurel Ilie, Mihai Imbrescu, Camelia-Oana Ionescu, Constantin-Adrian Ionescu, Nicușor Ion, Ilie Irimia, Adrian Joița, Alexandru Jurchescu, Ion Jurchescu, Iva Jurj, Adrian-Timotei Jurjică-Dumiter, Robert Kloțbir, Vasile Lăcătuș, Ciprian-Constantin Lăzărescu, Ioan Loga, Ion Lupan, Lucian-Ioan Lupencia, Lucian-Dănuț Manciu, Gheorghe Mandoni, Ilie Mândrican, Ioan Mărășescu, Gheorghe Maxim, Ioan Mesaroș, Dumitru Micu, Constantin Mihăilă, Mihai Moatăr, Marian Moraru, Dorel Muju, Pavel Muntean, Ionel-Ghiță Munteanu, Vasile Mustață, Constantin Mutică, Dumitru Negrii, Ion Nicolcescu, Gheorghe Obișteoiu, Constantin Ofileanu, Ion Olariu, Lilică Oncică, Paul Pădeanu, Virgil-Teodor Pane, Cornel Papa, Mircea Petolea, Nicolae Pirtia, Vasile Ploștinariu, Ioan Pol, Sabin Popescu, Ioan Pop, Gheorghe Popoviciu, George-Valentin Pristavu, Viorel Raicu, Vasile Roșet, Sorin-Ioan Salahoru, Bogdan Șandru, Petru Șandru, Busuic Sârbu, Nicolaie Sava, Daniel Secu, Traian Sicoe, Emil Silian, Emil Siminiceanu, Grațian-Virgil Simion, Ionel-Leonid Șipetan, Petru-Stan Erimescu, Doru-Viorel Stănilescu, Viorica Stan, Costinel Stoian, Emil-Pavel Stoian, Sofia Stoian, Grigore Stolojescu, Ioan Străin, Nicolaie-Mirel Surugiu, Iosif Surulescu, Romulus Surulescu, Marius Șuvăgău, Mihai Tămășanu, Ionel Tanco, Ciprian-Ioan Terciu, Gligore Terfaloagă, Cornel Tîrdea, Paul Tîrna, Ion-Nuțu Tolciș, Nicolae Trăilescu, Ion Trandafir, Ioan Trif, Ion Țuncu, Gheorghe-Dănuț Urcan, Vasile Urșanu, Gheorghe-Cosmin Ursul, Ion Vasii-Panga, Rusalina Vela și Rodica Vieru în Dosarul nr. 1.469/C/2006 al Tribunalului Caraș-Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 748

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. c) și art. 77—85 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 43 și art. 44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. c) și art. 58—66 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ale art. 43—44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „DD International” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.722/1/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 399 din 18 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.722/1/2006, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. c) și art. 58—66 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ale art. 43—44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială „DD International” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate reprezintă o gravă încălcare a prevederilor constituționale, întrucât acțiunile introduse de lichidatorul judiciar pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor pun în pericol securitatea circuitului civil, pe de o parte, și îngădesc în mod flagrant dreptul de proprietate al debitorului și terțului dobânditor, pe de altă parte.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Sesizarea de neconstituționalitate a vizat dispozițiile art. 29 lit. c) și art. 58—66 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Ulterior sesizării Curții, a intrat în vigoare Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care a abrogat Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, dar a preluat parțial dispoziții ale legii anterioare. Astfel, art. 29 lit. c) și art. 58—66 din Legea nr. 64/1995 au fost preluate de noua lege în art. 25 lit. c) și art. 77—85 și reglementează situația unor acte juridice ale debitorului, acte supuse procedurii de anulare, condițiile procedurale de exercitare a acțiunilor în anulare, consecințele admiterii acestora, respectarea regulilor de publicitate pentru asigurarea opozabilității față de terți a modificării titularilor drepturilor ce au făcut obiectul acțiunilor în anulare.

De asemenea, autorul a mai criticat dispozițiile art. 43 și art. 44 din Codul comercial, referitoare la curgerea de drept

a dobânzii și interdicția termenului de grație în materie comercială, precum și dispozițiile art. 1019—1021 din Codul civil care reglementează condiția rezolutorie în contractele civile.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

În prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ, care, prin încheiere, a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale. Împotriva acestei încheieri autorul excepției a formulat recurs la Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ, instanță care, prin Decizia civilă nr. 399 din 18 mai 2006, a admis calea de atac și a modificat încheierea tribunalului în sensul sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

Într-o atare situație, Curtea constată că decizia pronunțată de Curtea de Apel Bacău nu a soluționat fondul cauzei, împrejurare ce ar fi făcut inutil controlul de constituționalitate a prevederilor criticate, ci numai problema admisibilității excepției de neconstituționalitate. Așa fiind, deși sesizarea nu s-a realizat printr-o încheiere, pentru a se evita tergiversarea soluționării litigiului dintre părți, deci pentru înlăptuirea cu celeritate a actului de justiție, Curtea Constituțională reține spre judecare excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. c) și art. 77—85 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 43 și art. 44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. c) și art. 77—85 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, se constată că, asupra constituționalității soluțiilor legislative consacrate de acestea în reglementarea anterioară, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 386/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 29 mai 2006. Cu acel prilej, s-a constatat că dispozițiile

legale criticate constituie o aplicare a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene (art. 975 din Codul civil), și anume creditorii, titularii acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi pot fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile legale criticate sancționează tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor. Dacă scopul părților contractante sau cel puțin al debitorului la încheierea actului juridic respectiv l-a constituit fraudarea creditorilor, atunci actul are o cauză ilicită, iar, potrivit art. 966 din Codul civil, acesta nu poate avea nici un efect. Aceste considerente, ce au stat la baza pronunțării soluției în decizia amintită, se constituie în argumente în favoarea concluziei că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale privitoare la protecția proprietății, invocate de autorul prezentei excepții.

În ceea ce privește art. 43 și art. 44 din Codul comercial, Curtea observă că acestea conțin dispoziții cu caracter general referitoare la curgerea de drept a dobânzii și interdicția termenului de grație în materie comercială. Or, Curtea constată că aceste dispoziții constituie o aplicare a principiilor constituționale consacrate în art. 44 și art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la garantarea proprietății private, respectiv la obligația statului de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil, norme ce reprezintă dreptul comun în materia rezoluțiunii contractelor civile, Curtea reține că textele de lege criticate nu conțin prevederi de natură să antreneze o restrângere a dreptului de proprietate, ci, dimpotrivă, așa cum s-a precizat și în cazul dispozițiilor din Codul comercial, ele constituie expresia aplicării principiilor constituționale în materia susmenționată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. c) și art. 77—85 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 43 și art. 44 din Codul comercial, precum și a dispozițiilor art. 1019—1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „DD International” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.722/1/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 759

din 31 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nedeie Grup” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.677/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București, de Udrea Nely în Dosarul nr. 7.739/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București și de Vladimir Babov și Daniela Babov în Dosarul nr. 3.064/civ/2006 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.238D/2006, nr. 1.994D/2006 și nr. 1.998D/2006, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.994D/2006 și nr. 1.998D/2006 la Dosarul nr. 1.238D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.677/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nedeie Grup” — S.R.L. din București.

Prin Încheierea din 13 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.739/303/2006, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Udrea Nely.

Prin Încheierea din 13 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.064/civ/2006, **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vladimir Babov și Daniela Babov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textul de lege criticat contravine art. 16 din Constituție, întrucât, în cadrul procedurii ordonanței președințiale, reclamantul se află într-o poziție privilegiată față de pârât, prin posibilitatea soluționării cererii fără citarea părților și prin caracterul executoriu de drept al hotărârii, ceea ce aduce atingere și dreptului la apărare al părților, în special al pârâtului. Totodată, apreciază că prin procedura instituită este eliminat dreptul la un proces echitabil, judecătorul pronunțând soluția fără a analiza în concret raporturile juridice dintre părți.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu creează nici un fel de privilegii sau discriminări între cetățeni și nici nu aduce atingere dreptului părților la un proces echitabil sau la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, apreciază că nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, referitoare la dreptul la apărare.

Judecătoria Sectorului 6 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Tribunalul Dolj — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 305/2006 și nr. 493/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nedeie Grup” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.677/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București, de Udrea Nely în Dosarul nr. 7.739/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București și de Vladimir Babov și Daniela Babov în Dosarul nr. 3.064/civ/2006 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 7 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Maria Vasile în Dosarul nr. 4.267/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Ministerul Apărării Naționale, prin consilier juridic cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, partea prezentă arată că susținerile autorului excepției sunt nefondate, întrucât posibilitatea recalculării pensiilor pentru cadrele militare care au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare este reglementată de art. 79, astfel că nu operează nici o discriminare între acestea și cele care se pensionează în condițiile Legii nr. 164/2001. Totodată, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 78 alin. (1) din acest act normativ, respingând excepțiile, soluție ce se impune a fi menținută și în prezenta cauză.

Reprezentantul Ministerul Public solicită respingerea excepției, întrucât textul de lege criticat nu încalcă principiul egalității și al nediscriminării, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.267/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Maria Vasile într-o cauză civilă având drept obiect o contestație a deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat încalcă art. 16

alin. (1) din Constituție, „în sensul că mă discriminează și îmi anulează drepturi de pensie cuvenite și câștigate anterior, comparativ cu cadrele militare în activitate, pensionate după intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2001.” Mai arată că, în fapt, în urma recalculării pensiei în baza modificărilor aduse de Legea nr. 497/2003, nu a mai beneficiat de sporul procentual de 6%, prevăzut prin decizia de pensionare din anul 2000 și cuvenit în baza contribuției de 23 de ani la fondul de pensie suplimentară. Așadar, dreptul la pensie, câștigat anterior, este imprescriptibil și nu poate fi cedat total sau parțial.

Cadrele militare trecute în rezervă după intrarea în vigoare a legii criticate, beneficiare ale acestui spor, sunt privilegiate, această discriminare evidentă fiind contrară și principiilor generale prevăzute la art. 2 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii, art. 1 alin. (3) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, deoarece ipotezele legale la care se referă autorul excepției reglementează situații diferite, ce justifică în mod obiectiv și rațional instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 78 din Legea nr. 164/2001 vizează situația cadrelor militare care se pensionează în condițiile acestei legi, situația cadrelor militare ce au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare fiind reglementată de art. 79, care prevede posibilitatea recalculării pensiilor. Prin urmare, nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 din Constituție care consacră egalitatea în drepturi. Drepturile de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a acestor reglementări legale nu sunt atinse, iar actualizarea, recalcularea și recorelarea acelor pensii se pot face numai în favoarea beneficiarilor, sens în care dispun și prevederile art. 79 alin. (1) lit. a) și ale art. 80 din lege. De altfel, Legea nr. 164/2001 urmărește înlăturarea, în timp, a discrepanțelor între cei pensionați anterior intrării în vigoare a legii și cei pensionați după această dată.

Mai mult, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra textului de lege supus controlului prin deciziile

nr. 559/2005, nr. 290/2004 și nr. 278/2006, respingând criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat sunt constituționale. Textul de lege criticat vizează situația cadrelor militare care se pensionează în condițiile Legii nr. 164/2001, situația cadrelor ce au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare fiind reglementată de art. 79, care prevede posibilitatea recalculării pensiilor. Prin urmare, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale care consacră egalitatea în drepturi, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 278/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, care au următorul cuprins: „(1) Pentru cadrele militare în activitate care se pensionează în condițiile prezentei legi și care au contribuit la fondul de pensie suplimentară se acordă la stabilirea pensiei, în condițiile art. 22–24, un spor procentual de:

- a) 3% pentru o vechime a contribuției între 5–15 ani;
- b) 6% pentru o vechime a contribuției între 15–25 de ani;
- c) 9% pentru o vechime a contribuției peste 25 de ani.“

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social și

ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

De asemenea, acesta mai susține și nerespectarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În jurisprudența sa anterioară, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra conformității dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat față de prevederile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, respingând criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

În acest sens sunt deciziile nr. 559 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 din 22 noiembrie 2005, și nr. 278 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 17 aprilie 2006, în care Curtea a statuat că „dispozițiile art. 78 din Legea nr. 164/2001 [...] vizează situația cadrelor militare care se pensionează în condițiile acestei legi, situația cadrelor militare ce au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare fiind reglementată de art. 79, care prevede posibilitatea recalculării pensiilor. Prin urmare, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale care consacră egalitatea în drepturi“. Cu același prilej a mai reținut că „drepturile de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a acestor reglementări legale nu sunt atinse, iar actualizarea, recalcularea și recorelarea acelor pensii se pot face numai în favoarea beneficiarilor. În acest sens sunt și dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. a), care se referă la actualizarea cuantumului pensiei «în plată», cât și ale art. 80, care confirmă faptul că pensiile suplimentare sunt păstrate, fiind contopite cu celelalte pensii acordate militarilor în pensiile militare, potrivit înțelesului dat de noile reglementări“.

Întrucât, față de argumentele înfățișate și soluția pronunțată, în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea acestei jurisprudenței, Curtea constată că ele rămân valabile și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Maria Vasile în Dosarul nr. 4.267/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 799

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) și art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Al Fares Mahmoud în Dosarul nr. 3.754/302/2006 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.398D/2006, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Husan Suleiman Ali Ibrahim în Dosarul nr. 45.772/3/2005 (8.884/RF/2005) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost îndeplinită. Se prezintă domnul Dalati Bassam, interpret autorizat de limba arabă, desemnat în vederea asigurării traducerii pe parcursul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor autorilor excepției prin care se solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât se află în imposibilitate de prezentare din motive medicale.

Având cuvântul asupra cererilor de amânare, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestora.

Curtea, în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de acordare a unui nou termen de judecată.

În continuare, Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.722D/2006, nr. 1.956D/2006, nr. 1.966D/2006 și nr. 1.967D/2006, având ca obiect aceeași excepție ca în dosarele precedente, ridicată de Lu Yanbo, Qian Guofu și Zhao Jufeng în dosarele nr. 3.755/302/2006, nr. 6.310/302/2006 și, respectiv, nr. 6.727/302/2006 ale Judecătoria Sectorului 5 București și de Kupainia Mohamad în Dosarul nr. 7.373/302/2005 (RF) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorii excepției Lu Yanbo, Qian Guofu și Zhao Jufeng, personal și asistați de traducătorul autorizat de limbă chineză, domnul Ioan Budura. Se constată lipsa autorului Kupainia Mohamad și a părții Oficiul Național pentru Refugiați, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorii prezenți ai excepției de neconstituționalitate și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.398D/2006, nr. 1.722D/2006, nr. 1.956D/2006, nr. 1.966D/2006 și nr. 1.967D/2006 la Dosarul nr. 1.375D/2006, care a fost primul înregistrat.

Magistratul-asistent învederează Curții că în toate aceste dosare partea Oficiului Național pentru Refugiați a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților.

Autorii prezenți solicită admiterea acesteia pentru motivele expuse în notele scrise aflate la dosarele cauzei. De asemenea, expun și situația de fapt care îi determină să nu dorească să se întoarcă în țara de origine.

Reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost abrogată expres prin Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Precizează însă că soluția legislativă conținută în textul ce constituie obiectul excepției a fost preluată de noua reglementare, la art. 26 alin. (1) și (2). Consideră că jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 își menține valabilitatea și în ceea ce privește dispozițiile menționate din Legea nr. 122/2006, motiv pentru care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 122/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 mai 2006, 5 iunie 2006, 17 iulie 2006 și 10 iulie 2006, pronunțate de **Judecătoria Sectorului 5 București** în dosarele nr. 3.754/302/2006, nr. 3.755/302/2006, nr. 6.310/302/2006 și nr. 6.727/302/2006, și prin încheierile din 13 aprilie 2006 și 18 mai 2006, pronunțate de **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 45.772/3/2005 (8.884/RF/2005) și nr. 7.373/302/2005 (RF), **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1), art. 5 lit. b) și art. 5 alin. (1) pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată**. Excepțiile au fost ridicate de Al Fares Mahmoud, Lu Yanbo, Qian Guofu, Zhao Jufeng, Husan Suleiman Ali Ibrahim și Kupainia Mohamad în cauze în materia acordării statutului de refugiat.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate având un conținut similar, se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale din cauza lipsei lor de precizie și claritate. Se arată că formularea acestora creează posibilitatea unor interpretări și aplicări arbitrare a condițiilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție pentru unul din motivele cuprinse în Convenția de la Geneva: rasa, religia,

naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social.

Judecătoria Sectorului 5 București și Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepțiile de neconstituționalitate ridicate sunt neîntemeiate. În motivarea acestui punct de vedere, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale în raport cu care își argumentează autorii excepțiilor critice de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor prezenți ai excepțiilor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierilor de sesizare, prevederile art. 5 alin. (1), art. 5 lit. b) și art. 5 alin. (1) pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004. În realitate, din cuprinsul încheierilor de sesizare rezultă că instanțele au avut în vedere acele dispoziții din ordonanță care în urma renumerotării și republicării au devenit art. 5 pct. 2, având următorul cuprins:

Art. 5 pct. 2: *„Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la*

art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în:

(...)

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.“
În opinia autorilor excepțiilor de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acestora, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost abrogată expres prin Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 preiau esența conținutului normativ al art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, instituind o formă de protecție a străinilor și apatrizilor, denumită protecție subsidiară.

Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepțiilor din prezentele dosare îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Redactarea acestui articol este următoarea:

Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — „Protecția subsidiară:

(1) Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.

(2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;“.

Curtea a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006. Prin Decizia nr. 717 din 24 octombrie 2006, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Al Fares Mahmoud, Lu Yanbo, Qian Guofu și Zhao Jufeng în dosarele 3.754/302/2005, nr. 3.755/302/2005, nr. 6.310/302/2006 și nr. 6.727/302/2006 ale Judecătoriei Sectorului 5 București și de Husan Suleiman Ali Ibrahim și Kupainia Mohamad în dosarele nr. 45.772/3/2005 (8.884/RF/2005) și nr. 7.373/302/2005 (RF) ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 818

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie Cristea în Dosarul nr. 10.026/4/2005 (nr. vechi 9.906/2005) al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Asociația de proprietari Bl. N.17 București, apărătorul ales cu delegație la dosar. Se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.026/4/2005 (nr. vechi 9.906/2005), **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ilie Cristea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate nu conțin suficiente garanții în vederea asigurării unui proces echitabil și garantării dreptului la apărare, acesta din urmă devenind practic unul teoretic, iluzoriu, deoarece nu există o sancțiune efectivă în situația încălcării dreptului inculpatului de a demonstra nețemeinicia probelor acuzatoare.

Judecătoria Sectorului 4 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate care condiționează administrarea unei probe de concludența și utilitatea ei sunt în concordanță cu cerințele unui proces echitabil, având în vedere că o astfel de apreciere poate fi făcută de la caz la caz numai de către instanța de judecată. Ar fi lipsit de sens și ar duce la tergiversarea soluționării cauzei să se administreze o probă neconcludentă și inutilă cauzei.

De asemenea, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor părților din proces.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la garantarea dreptului la apărare. Faptul că instanța este cea care apreciază cu privire la concludența și utilitatea probelor propuse de părți, inclusiv în ceea ce privește prezentarea mijloacelor materiale de probă, reprezintă tocmai o garanție a procesului echitabil, permițând părții să își exercite drepturile procesuale și, eventual, să promoveze căile de atac prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără discriminări pe considerente arbitrare.

De asemenea, nu se poate susține că este afectat dreptul la un proces echitabil, câtă vreme instanța are obligația de a motiva admiterea sau respingerea unei cereri de administrare a unei probe.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Concludența și utilitatea probei*, care au următorul conținut:

„*Cererea pentru administrarea unei probe nu poate fi respinsă, dacă proba este concludentă și utilă.*

Admiterea sau respingerea cererii se face motivat.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 referitoare la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și ale art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la judecarea cauzei în mod echitabil și la drepturile acuzatului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de

procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional. Astfel, prin deciziile nr. 539 din 7 decembrie 2004 și nr. 311 din 14 iunie 2005, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 18 ianuarie 2005 și, respectiv, nr. 749 din 17 august 2005,

Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepții similare pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus arătate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie Cristea în Dosarul nr. 10.026/4/2005 (nr. vechi 9.906/2005) al Judecătoriei Sectorului 4 București. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declararea utilității publice pentru lucrarea de interes național „Deschiderea și punerea în exploatare a carierei Roșița, județul Gorj, la o capacitate de 3.000.000 tone lignit/an“

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. 1 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară de utilitate publică lucrarea de interes național „Deschiderea și punerea în exploatare a carierei Roșița, județul Gorj, la o capacitate de 3.000.000 tone lignit/an“.

Art. 2. — Expropriatorul este statul român, prin Societatea Națională a Lignitului Oltenia — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei și Comerțului.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se aduce la cunoștință publică și prin afișare la sediul Consiliului Local al Municipiului Motru, județul Gorj, și la sediile consiliilor locale ale comunelor Ciuperceni, Mătăsari și Slivilești, județul Gorj.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,
Eugen Țapu-Nazare,
secretar de stat

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,

László Borbély

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea
Ministerului Apărării în domeniul public al comunei Hălchiu și în administrarea
Consiliului Local al Comunei Hălchiu, județul Brașov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării în domeniul public al comunei Hălchiu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Hălchiu, județul Brașov.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

p. Ministrul apărării,

Ioan Ion,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 29 noiembrie 2006.

Nr. 1.693.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării
în domeniul public al comunei Hălchiu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Hălchiu, județul Brașov**

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
Comuna Hălchiu, județul Brașov	Statul român, Ministerul Apărării	Comuna Hălchiu, Consiliul Local al Comunei Hălchiu, județul Brașov	Imobil 1.151 Cod 8.29.09 Nr. M.F. 104.018	Suprafața construită = 266 m ² Suprafața desfășurată = 266 m ² Suprafața totală a terenului, inclusiv construcțiile = 1.700 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE

ORDIN

privind modificarea pct. 2 din Procedura de implementare a Programului pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii prin fonduri în limita sumelor plătite pentru profitul brut reinvestit, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 64/2006

Având în vedere prevederile anexei nr. 3/12/18 la Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 26¹ din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 4 alin. (1) pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie emite prezentul ordin.

Art. I. — Punctul 2 „Bugetul Programului” din Procedura de implementare a Programului pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii prin fonduri în limita sumelor plătite pentru profitul brut reinvestit, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 64/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Bugetul Programului

2.1. Bugetul alocat Programului pentru anul bugetar 2006 este de 8.000 mii lei și va fi folosit pentru acordarea de alocații financiare nerambursabile.

2.2. Alocațiile financiare nerambursabile acordate conform subpct. 2.1 vor fi folosite exclusiv pentru atingerea scopului pentru care au fost aprobate.”

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,
Bogdan Dumitrache

București, 30 noiembrie 2006.
Nr. 364.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

privind modificarea anexei nr. 3a la Normele tehnice pentru proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale, aprobate prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.220/2006

Având în vedere dispozițiile art. 8 lit. d) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) din Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezenta decizie.

Art. I. — Anexa nr. 3a la Normele tehnice pentru proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale, aprobate prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.220/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 și 960 bis din 29 noiembrie 2006, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta decizie.

Art. II. — Compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, operatorul de transport, operatorii conductelor de alimentare din amonte, operatorii economici autorizați, precum și persoanele fizice autorizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Gabriel Sîrbu

București, 30 noiembrie 2006.
Nr. 1.306.

DISTANȚE DE SIGURANȚĂ (ÎN METRI) ÎNȚRE CONDUCTELE DE GAZE, ÎNCLUSIV INSTALAȚIILE AFERENTE ȘI DIFERITE OBIECTIVE ÎNVECINATE

Nr. Crt	OBIECTIVE ÎNVECINATE	CONDUCTE DE GAZE, ÎNCLUSIV INSTALAȚIILE AFERENTE							
		2	3	4	5	6	7	8	
0		Precizat conform tabel, pct. 10	STĂȚII DE REGLARE ȘI MĂSURARE GAZE, PANOURI DE COMANDĂ GAZE, PANOURI DE COMANDĂ VANE P>6bar	STĂȚII DE COMPRESOARE GAZE ELECTRICE, TERMICE, TURBINE CU GAZE	INSTALAȚII CU FOC DESCHIȘ (BATERII DE CAZARE, CUPĂRĂ ÎNCĂLZITOARE CU FLACĂRĂ DIRECTĂ, ETC), ÎNCLUSIV DIN STĂȚII DE USCARE GAZE	INSTALAȚII CU FOCARE PROTEJATE (BATERII, CAZARE, ÎNCĂLZITOARE CU FLACĂRĂ DIRECTĂ, ETC), ÎNCLUSIV DIN STĂȚII DE USCARE GAZE	CONDUCTE SUBTERANE ȘI SUPRATERANE DE GAZE CU PRESIUNEA ≤ 40 BAR	CONDUCTE SUBTERANE ȘI SUPRATERANE DE GAZE CU PRESIUNEA > 40 BAR	
1	SONDE DE HIDROCARBURI ÎN FORAJ, ÎN PROBE DE PRODUCȚIE, DE INECȚIE SAU DE EXTRACȚIE	2	30	30	35	T	10	10	
2	SONDE DE INECȚIE APĂ, AER, CO2, ETC		N	N	T	T	10	10	
3	PARCURI DE SEPARATORE, COLECTARE ȚIȚEI ȘI GAZE (SEPARATORE, REZERVOARE, COMPRESOARE, PANOURI DE MĂSURARE)		T	T	35	35	10	10	
4	DEPOZITE CENTRALE, INSTALAȚII DE TRĂTARE A ȚIȚEIULUI	(a)	30	T	35	35	10	10	
5	STĂȚII DE USCARE, DEZBENZINARE, CONDITIONARE, LICHIFIERE, DEETANIZARE GAZE		T	T	35	35	10	10	
6	INSTALAȚII DE EPURARE, DE INECȚIE APE REZIDUALE	(b)	N	N	20	T	10	10	
7	STĂȚII DE POMPARE ȚIȚEI ȘI PRODUSE PETROLIERE		30	N	30	20	10	10	
8	CONSTRUCȚII SOCIALE, ADMINISTRATIVE ȘI INDUSTRIALE		20	20	30	20	20	20	
9	LOCUINȚE INDIVIDUALE (CĂMINURI DESTINATE A FI OCUPATE DE OAMENI)		20	20	30	20	20	20	
10	CONSTRUCȚII UȘOARE, FĂRĂ FUNDATII, ALTELE DECÂT CLĂDIRILE DESTINATE A FI OCUPATE DE OAMENI		6	6	15	15	6	6	
11	PĂDURI		6	6	6	6	6	6	
12	AUTOSTRĂZI, DRUMURI EXPRES		50	50	50	50	50	50	
13	NĂȚIONALE (EUROPENE, PRINCIPALE, SECUNDARE)		22	22	22	22	22	22	
14	PARALELISM CU DRUMURI		20	20	20	20	20	20	
15	DE INTERES LOCAL (COMUNALE, VICINALE, STRAZI)		18	18	18	18	18	18	
16	DE UTILITATE PRIVATĂ		6	6	6	6	6	6	
17	CU ECARTAMENT NORMAL		50	50	50	50	50	50	
18	ÎNGUȘTE, INDUSTRIALE, DE GARAJ		30	30	30	30	30	30	
19	CONDUCTE DE TRANSPORT ȚIȚEI ȘI PRODUSE PETROLIERE		10	10	10	10	10	10	
20	DEPOZITE DE GAZE PETROLIERE LICHIFICATE, DE CARBURANȚI, STĂȚII DE DISTRIBUȚIE A CARBURANȚILOR	(c)	30	30	50	50	30	30	
21	POLIGOANE DE TRAGERE, DEPOZITE DE MATERIAL EXPLOZIV, CARRIERE CARE ÎMPlicĂ UTILIZAREA MATERIALELOR EXPLOZIVE		250	250	250	250	250	250	
22	CENTRALE NUCLEARE, ELECTRICE		1000	1000	500	500	1000	1000	
23	BALASTIERE ÎN ALBIA RĂURILOR (AMONTE/AVAL)		-	-	-	-	1000/2000	1000/2000	
24	LUCRĂRI MINIERE (LA SUPRAFAȚĂ SAU ÎN SUBTERAN)		200	200	200	200	200	200	
25	DEPOZITE DE GUNOALE, DEPOZITE DE DEIEȚII ANIMALE		50	50	50	50	50	50	
26	AMENAJĂRI PORTUARE		500	500	500	500	500	500	
27	ELEȘTEE, AMENAJĂRI SPORTIVE ȘI DE AGREMENT (STRAND, TEREN TENIS), CIMITIRE		C	C	C	C	C	C	
28	DIGURI DE PROTECȚIE DE A LUNGUL APELOR		6	6	6	6	6	6	
29	HALDE DE STERIL DE ORICE NATURĂ		50	50	50	50	50	50	
30	STĂȚII ȘI POSTURI DE TRANSFORMARE A ENERGIEI ELECTRICE		20	20	20	20	20	20	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

NOTĂ

1. Prin indicativul "T" (tehnologic) se înțelege că între instalațiile și obiectele (obiectivele) considerate nu este obligatorie respectarea unei anumite distanțe de siguranță și că aceeași distanță poate fi stabilită de proiectant în funcție de relația tehnologică dintre instalații sau obiecte.
2. Prin indicativul "N" (nenormat) se înțelege că între instalațiile și obiectele considerate, nu există o legătură tehnologică, nu apar relații cu pericol de incendiu și deci nici obligația respectării unei distanțe de siguranță.
3. Prin indicativul "C" (condiționat) se înțelege că operatorul de sistem va emite avizul de amplasament condiționat de lucrări suplimentare de protecție.
4. Distanțele din tabel se înțeleg astfel:
 - a. pentru construcții sociale, administrative, industriale, civile, de la punctul cel mai apropiat al construcției;
 - b. pentru depozite, stații de compresoare, etc., de la punctul cel mai apropiat al împrejuririi;
 - c. pentru drumuri, din axul drumului;
 - d. pentru căile ferate în rambieu, de la piciorul taluzului iar pentru cele în debleu, de la muchia taluzului.
5. Prin „drumuri de utilitate privată” se înțeleg: drumuri destinate satisfacerii cerințelor proprii de transport rutier și pietonal spre obiective economice, forestiere, petroliere, miniere, agricole, energetice, industriale și altele asemenea, de acces în incinte, ca și cele din interiorul acestora, precum și cele pentru organizările de șantier (conform legislației în vigoare privind regimul drumurilor).
6. Distanțele față de poduri de linii de c.f. sau de drumuri se iau ca și pentru linia de c.f. sau categoria de drum respectivă, de la marginea podului.
7. Distanțele pentru depozitele de gaze petroliere lichefiate, depozite de carburanți și stații de distribuție a carburanților se consideră după caz față de:
 - a. poziția rezervorului;
 - b. gura de alimentare/descărcare;
 - c. pompa de distribuție.
8. Distanțele de siguranță cu privire la cazanele de abur, cuptoare, încălzitoare cu flacăra directă și alte utilaje cu foc deschis, se referă la focarele cu flacăra liberă la care este posibil un contact direct între flacăra și atmosfera exterioară, fapt care ar permite propagarea focului în anumite situații.
9. În cazul în care focarele sunt prevăzute cu dispozitive speciale ce nu permit propagarea focului din interiorul focarului în exterior, acestea se consideră utilaje cu focar protejat.
10. Distanțele de siguranță între conductele de gaze, inclusiv instalațiile aferente și diferite obiective învecinate, de la pozițiile notate în tabelul de mai sus cu literele (a), (b), (c), precum și cele din coloana 3), se majorează sau pot fi reduse astfel:
 - a. Distanțele se referă la depozitele supraterane și sunt valabile pentru rezervoare cu capacitate de până la 5000 mc. Pentru rezervoare cu capacitatea de peste 5000 mc până la 10000 mc distanțele se majorează cu 25%. Pentru rezervoare cu capacitatea de peste 10000 mc distanțele se majorează cu 50%.

- b. Distanțele se referă la instalațiile care manipulează ape reziduale cu urme de țiței. Când rezervoarele se protejează cu pernă de gaze, distanțele de siguranță vor fi determinate prin asimilarea instalației cu un parc de colectare separare țiței și gaze;
- c. În cazul depozitelor de gaze petroliere lichefiate cu tensiuni de vapori mai mari de 6 bar distanțele se majorează cu 50%.

(col.3) Distanțele se referă la stațiile de reglare și măsurare gaze naturale cu presiuni mai mari de 6 bar amplasate în spații închise. În cazul montării acestora în aer liber distanțele se reduc cu 50% cu excepția distanțelor de la pozițiile 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 27, 33, 37 și 39.

11. În cazul sondelor de foraj, probe de producție, extracție țiței și gaze, precum și cele în injecție cu apă, aer, CO₂, distanțele de siguranță se măsoară de la gura puțului.

12. Sondele în injecție cu apă, aer, CO₂, etc. nu mai au perspective de a fi transformate în sonde de extracție de țiței și gaze și exploatate în unul din sistemele de extracție:

- a. prin erupție naturală;
- b. prin erupție artificială (gazlift);
- c. prin pompaj de adâncime.

13. Execuția traversărilor aeriene sau subterane prin șanț deschis cu conducte de gaze a râurilor în zona balastierelor existente este interzisă la o distanță mai mică de 1000m în amonte și 2000m în aval față de perimetrul acestora. Aceste distanțe pot fi reduce la 500m amonte/aval cu condiția execuției traversării prin foraj orizontal dirijat și cu luarea prin proiect a măsurilor de siguranță necesare.

14. Amplasarea unei balastiere noi este interzisă în zona traversării aeriene sau subterane executate prin șanț deschis cu conducte de gaze a râurilor la o distanță mai mică de 1000 m în amonte și 2000 m în aval de traversare.

15. Distanțele de siguranță față de orice obiectiv învecinat necuprins în tabelul de mai sus se vor stabili prin proiect cu acordul părților interesate și avizarea de către operatorul conductei.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru înființarea Biroului de legătură privind asistența în materie de recuperare
într-un stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite de autoritățile din alt stat membru

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 174²⁴ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) La nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se înființează în cadrul Direcției generale de reglementare a colectării creanțelor bugetare Biroul de legătură privind asistența pentru recuperarea în România a creanțelor stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și pentru recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România, denumit în continuare *Biroul de legătură*.

(2) Conducerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală va stabili tipul de compartiment pentru Biroul de legătură, numărul funcțiilor publice necesare și atribuțiile acestuia.

(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua măsuri pentru integrarea Biroului de legătură în structura organizatorică proprie și va asigura condițiile pentru ca acest compartiment să fie funcțional până la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 2. — Biroul de legătură asigură asistența în materie de recuperare a creanțelor prevăzute la art. 174² alin. (1) lit. a), e), f), g) și h) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Biroul de legătură asigură interfața dintre Biroul central constituit la nivelul Autorității Naționale a Vămirilor și organele fiscale teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Art. 4. — Informațiile în legătură cu recuperarea în România a creanțelor stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și pentru recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România nu pot fi comunicate decât persoanelor și autorităților prevăzute la art. 174¹⁰ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pot fi utilizate în cursul procedurilor judiciare sau administrative inițiate pentru recuperarea creanțelor prevăzute la art. 2.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor art. 2—4, care intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 noiembrie 2006.
Nr. 2.035.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN
pentru punerea în aplicare a Normelor privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică
a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse
prin accidente de către autovehicule înmatriculate în România

În conformitate cu dispozițiile art. 5 lit. a) și ale art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2005 pentru stabilirea unor măsuri privind vehiculele rutiere înmatriculate,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 28 noiembrie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehicule înmatriculate în România,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) De la data de 1 ianuarie 2007 se pun în aplicare Normele privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehicule înmatriculate în România.

(2) Normele privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse

prin accidente de către autovehicule înmatriculate în România sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Prevederile prezentului ordin se aplică și pentru polițele de asigurare RCA emise în cursul anului 2006, dar a căror perioadă de valabilitate începe în anul 2007.

(4) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Normele privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea

obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehiculele înmatriculate în România, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.123/2006, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 iulie 2006.

Art. 2. — Asigurătorii autorizați vor lua toate măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului ordin și

răspund de instruirea corespunzătoare a personalului propriu și a intermediarilor implicați în contractarea asigurărilor obligatorii.

Art. 3. — Direcția generală reglementări și autorizări asigurări obligatorii și Direcția generală informatică din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 28 noiembrie 2006.
Nr. 113.134.

ANEXĂ

N O R M E

privind condițiile și modalitățile de comunicare electronică a datelor referitoare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehiculele înmatriculate în România

Art. 1. — (1) Toate societățile de asigurare autorizate să practice asigurarea de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de către autovehiculele înmatriculate în România au obligația de a transmite în termenele prevăzute la art. 4, 5 și 6 către baza de date unică (CEDAM) informații complete privind polițele de asigurare RCA încheiate direct sau prin intermediari.

(2) Datele aferente polițelor de asigurare RCA se pot transmite în momentul emiterii acestora în sistem informatizat sau în urma centralizării la nivelul societății de asigurare emitente.

(3) Informațiile utilizate pentru identificarea autovehiculelor asigurate în baza de date a Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor sunt: numărul de înmatriculare, numărul de identificare și seria, respectiv numărul cărții de identitate.

(4) Către baza de date se transmit informații referitoare la polițele de asigurare RCA încheiate pentru autovehiculele având locul obișnuit de staționare în România.

Art. 2. — (1) Accesul la baza de date CEDAM în scopul transmiterii informațiilor centralizate se realizează prin intermediul unor certificate calificate pentru semnătură electronică.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dispune aprobarea sau revocarea acestor certificate, în cazul retragerii sau suspendării autorizației pentru practicarea asigurării obligatorii RCA.

(3) Societățile de asigurare stabilesc și actualizează periodic lista unităților teritoriale proprii abilitate să emită polițe de asigurare RCA în sistem informatizat.

Art. 3. — (1) Încărcarea directă a informațiilor aferente polițelor de asigurare RCA în baza de date CEDAM se realizează prin intermediul unui portal electronic dedicat. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor stabilește caracteristicile interfeței de utilizator, mecanismele de validare, forma și tipul informațiilor transmise prin acest portal.

(2) Informațiile centralizate se transmit în format electronic, utilizându-se formatul de fișier, criteriile de validare și nomenclatoarele stabilite de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și de administratorul bazei de date.

Art. 4. — În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2005 pentru stabilirea unor măsuri privind vehiculele rutiere înmatriculate, datele aferente unei polițe de asigurare se transmit către baza de date în termen de cel mult 5 zile de la data încheierii (emiterii) asigurării.

Art. 5. — Orice actualizare a informațiilor referitoare la polițele înscrise în evidența CEDAM se transmite către baza de date în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției factorului care a generat modificarea datelor.

Art. 6. — Încetarea înainte de termen a valabilității unei polițe RCA se raportează către baza de date în termen de 15 zile calendaristice.

Art. 7. — Transmiterea de informații eronate, incomplete sau neactualizate se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 121669